

Četvrtak, 2. novembar 2006.

Svedok Veselin Šljivančanin

Optuženi su pristupili Sudu

Otvorena sednica

Početak 14.15 h

Molim ustanite. Međunarodni krivični sud za bivšu Jugoslaviju zaseda. Izvolite sedite.

SUDIJA PARKER: Dobro jutro. Izjava koju ste dali na početku svedočenja još uvek je na snazi, gospodine Šljivančanin. Gospodine Moore?

UNAKRSNO ISPITIVANJE: TUŽILAC MOORE - NASTAVAK

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Gospodine Šljivančanin, samo da ne bi bilo nesporazuma, mogu li da vam sugerišem da vaše objašnjenje da ste otišli na "Ovčaru" 19. kasno uveče - da je to laž, i da je činjenica da ste bili na Mitnici... ne na Mitnici, vi ste bili na "Ovčari" popodne, kada ste bili u kontaktu sa komandantom "žute kuće"? Vi to ne prihvatate, znam to, ali to je tako, zar ne?

SVEDOK ŠLJIVANČANIN – ODGOVOR: Dobro jutro svima. Dobro jutro, gospodine Moore. Prvo, izvinjavam se, pošto sam ja stvarno juče shvatio kao da vi žurite kao... mislio sam da je vrijeme kad treba da se završi, a vidim da vremena ima još. Kroz neka pitanja smo prošli vrlo brzo, i ja sam davao brze odgovore, pa ste čak... I sad vas zamoljavam samo da dam neke napomene? Čak ste mi pročitali i predočili neke novine koje nisam ni vidio koje su, ali dobro, to sad... možda ću u redirektu... i odgovoriću, molim vas?

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Gospodine Šljivančanin, gospodine Šljivančanin, ja tvrdim u ime Tužilaštva (OTP, Office of the Prosecutor) da objašnjenje koje ste vi dali - da ste se našli na "Ovčari" 19. kasno uveče - nije istinito. Bili ste tamo popodne. To je jedina stvar koju vam tvrdim. A vi imate advokata koji može da vas dodatno ispita o mnogim stvarima, ja bih rekao. A sada bih hteo da pređemo ne nešto drugo, molim vas. Reč je o tabulatorima 13 i 14, i sada ću to da pročitam.

SVEDOK ŠLJIVANČANIN – ODGOVOR: Da odgovorim na ovo pitanje onda. Samo sam htio da dop... da dodam ono kad ste mi čitali da se u vojsci oslovljavalo sa "majore Šljivančaninu", da vam kažem da se u Jugoslovenskoj narodnoj armiji oslovljavalo sa "gospodine majore", nije se pominjalo ime. A ta ličnost koja je rekla "majore" znači do... dodala je samo da bi potencirala moje ime. A ovo pitanje što ka'ete da sam 19. poslepodne bio na "Ovčari", ja sam 19. rekao sam vam, do... kasnih sati bio sa gospodinom Vanceom; posle toga sam bio sa go...

gospodinom Borsingerom u bolnici. I 19. nisam bio u podnevnim časovima na "Ovčari". Ako imate dokaze vi recite, da vidimo gde su dokazi?

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Iz sećanja, gospodine Šljivančanin, gospodin Vance je bio daleko od područja Vukovara posle 14.00 časova, iako ste vi ranije rekli da ste bili tamo do 17.00 časova. Da pogledamo sada, ako možemo, dokument u tabulatoru 13, stranica 3 u engleskoj verziji. Hteo bih samo da to pročitam. Tabulator 14 u vašoj verziji. Vrlo je jednostavno, pod B, "ekipe Beograd - Sarajevo", Hteo bih da vas pitam samo o jednom upisu u B1. Ovde stoji: "20. novembra, dva tima ECMM (European Community Monitoring Mission) otišla su u Vukovar preko Negoslavca. Stigli su u centar Vukovara u 8.45 časova i čekali su dva sata da se raščiste mine. Centar grada je opisan kao potpuno razrušen, u kome su se nalazile srpske neregularne snage koje su bile alkoholisane i agresivne. Videla su se mrtva tela u ruševinama." Sada bih hteo da vas pitam sledeće: Da li ste vi videli neregularne srpske snage pijane i agresivne u to vreme?

SVEDOK ŠLJIVANČANIN – ODGOVOR: Gospodine Moore, vi ste ovde postavili više pitanja, i onda vas molim, dozvolite da uvek odgovorim na pitanja, pošto vi kažete da ja odgovorim kraće, a vi mi postavite pitanje koje se napiše na pola stranice. Znači, ja vam još jednom govorim, gospodin Vance je po mene otišao negde iz Negoslavaca oko 14.00 časova, ako se prihvati 19. Ako se prihvati ono kako je ovde prvenstveno na papirima koji su zapisani, i to se vidi, da je to negde oko 14.00 časova. A ja sam posle toga bio kod gospodina Mrkšića, pa sam išao da tražim gospodina Borsingera, pa sam tog 19. otišao poslepodne sa gospodinom Borsingerom u bolnicu. Prema tome, ja nisam bio na "Ovčari". To je to što vi hoćete da pređete preko tog pitanja, ako me ga već pitate, da ga razjasnimo. A ovo što piše u ovom izveštaju, ovo je opet izveštaj koji su pisali drugi ljudi. Ja znam da su u Vukovaru, u samom gradu Vukovaru, kako sam crtao i one zone, bili pripadnici Gardijske motorizovane brigade, bio je Odred Teritorijalne odbrane Vukovar, po mene je u njegovom sastavu je bio ta... oni su ga zvali odred, a ja mislim da je to bila jedna četa Teritorijalne odbrane "Leva Supoderica", i bio je još jedan odred, kad... taj... taj se odred menj'o, mislim da je tada bio da li kragujevački ili... kragujevački odred, tako vjerujem. A nije mi poznato da je tamo bilo bilo kakvih drugih nelegalnih snaga koje vi zovete ovde srpske.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Pitam vas vrlo precizno pitanje. Da li ste tamo videli ljude za koje bi mogli da kažete da su neregularni, pijani i agresivni? To je jednostavno pitanje. Da li ste ikoga videli ili niste 20. ko bi odgovarao tom opisu?

SVEDOK ŠLJIVANČANIN – ODGOVOR: Pa to je gospodine Moore veliki grad, im mnogo ljudi i civila, bilo je i civila koji su tu živeli; doživeli su nesreću, verovatno je bilo svega što ne odgovara tim ljudima. Ali ja će sam se kret'o i tamo gde sam ja tog dana bio, nije bilo takvih ljudi.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: A kada već govorite o veličini, tačno je zar ne da prostor bolnice nije velik nego mali u poređenju kolike bolnice mogu da budu. I juče sam vas pitao da li ste ikoga videli koga biste mogli da opišete kao četnika ili pripadnika paravojnih snaga. Znači, tamo nije problem u veličini bio, zar ne?

SVEDOK ŠLJIVANČANIN – ODGOVOR: Pa ja sam juče vama to odgovorio. Nije baš mali to prostor, postojale su dvije zgrade bolnice: nova bolnica, stara bolnica, dvorište bolnice. Ja sam se kretao i do skloništa koje je... ako treba ja ću vam nacrtati gde se nalazi, blizu bolnice u kojem su boravile Komanda snaga Zbora narodne garde. I bolnicu je, taj dio - krug obezbeđivala Vojna policija. Ja sigurno tvrdim i znam da je tamo bilo sve regularno, a to ste slušali od svedoka koji su bili u bolnici da nijedan se nije požalio ni na kakve poteškoće da je njima neko pravio pitanje u bolnici. I nisam vidio, rekao sam da ja sam za termin "četnik" učio u školama i da su to bili za mene odvratni termini, nisam prihvatao te ljude jer su se oni borili na stranu nacista, i ja ta... ta... tak'e termine nisam htio ni da čujem, i pripa... prihvatao sam termine pripadnika Jugoslovenske narodne armije ili Teritorijalne odbrane, a za mene je "četnik" stran termin.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: A termin "ustaša" odvratn stran termin vama?

SVEDOK ŠLJIVANČANIN – ODGOVOR: Znači, i to sam rekao ovde da sam u školama kao mlad đak, i posle kao srednjoškolac i na akademiji učio da su i ustaše bili na istoj strani na kojoj su bili i četnici, i to je za mene bio stran. A ovo što ste me pitali, ja sam rekao, upotrebljavao sam termine za one ljude ustaše, koji su sami sebe na radio stanicu, kada sam ih ja zvao, oni su govorili da su oni ustaše - tako su se predstavljali. Znači, nisam ih ja nazivao takvim terminom. Oni su a... za mene nije čitav hrvatski narod ustaški narod, nego je hrvatski narod hrvatski narod. A ustaše su oni koji sebe nazivaju da su ustaše. Kao što sam ja sebe zvao da sam pripadnik Jugoslovenske narodne armije.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Da pređemo sada na jutro 20. Ko je komandovao evakuacijom?

SVEDOK ŠLJIVANČANIN – ODGOVOR: Pa ja sam vama objasnio ono što sam ja znao, kako je to teklo. Znači, ja sam kao oficir bezbednosti pošao sa grupom oficira bezbednosti koje sam nabrojao, ako treba pono...ponoviću, da proverimo jesu li sve bezbednosni uslovi u bolnici stvoreni da se ne bi desilo nikakvo iznenađenje, i da se pronađu i odvoje počinioci krivičnih dela koje treba, odlučili smo se na kapiju "Veleprometa", tada je najbolje da se trenutno do kasarne, da sačekaju dok se formira kolona - da idu za Sremsku Mitrovicu. Ti su svi trebali da idu za Sremsku Mitrovicu. Znači, a posle toga, kolonu za odvođenje ranjenih, bolesnih, doveo je pukovnik Pavković, a kolonu autobusa za odvođenje civila u Šid, trenutno ne mogu da se setim ko je predvodio. A ta kolona koja je trebala da ide, civilnih lica sa autobusima za Hrvatsku, trebala je da se priključi tom konvoju ranjenika koji je bio u tim sanitetskim vozilima koju je predvodio... koju je vodio pukovnik Pavković. I dio ranjenika je ostao u bolnici, jer nijesmo imali toga dana dovoljno motornih vozila da sve ljude prevezemo. I kao što znate,ovde je to iznešeno, da su oni evakuisani 21.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Možete li da nađete bilo koji razlog zbog kojeg bi vaše kolege iz vojske verovali da ste vi zaduženi, da vi komandujete tom evakuacijom od početka do kraja, sve do Sremske Mitrovice?

SVEDOK ŠLJIVANČANIN – ODGOVOR: Gospodine Moore, to je potpuno netačno. Svi ono koji tvrde, ja evo, dovedite bilo koga, reći ću mu u oči, to je netačno, jer ja nisam zapovedao tijekom. Da sam zapovedao, trebao sam da dobijem naređenje, bilo usmeno, bilo pismeno, a prvenstveno za takav zadatak pismeno naređenje, pa da ja održim sastanak sa ljudima koji trebaju da rukovode čime, pa da planiram sredstva... Ja to ništa nisam radio. Znači, ja sam radio samo zadatke oficira bezbednosti i to... ne bežim od toga. Ostale poslove ja nisam radio, i to je veliki poduhvat koji je trebalo uraditi. A niti sam učestvovao u planiranju toga. Znači ne znam, to su samo netačne tvrdnje.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Jeste li vi učestvovali ili da li ste bili zaduženi za evakuaciju Mitničkog bataljona na "Ovčaru"?

SVEDOK ŠLJIVANČANIN – ODGOVOR: Ni za to nisam bio zadužen gospodine Moore. Ja sam objasnio i to, da sam zadužen kao oficir bezbednosti da sa svojim oficirima, raznim metodama, pronađemo počinioca krivičnih dela. A Komanda i komandanti su zaduženi da raspo... da raspravljaju o ratnim zarobljenicima. Kao što vidite, u našim Pravilima organa bezbednosti, nigde se ne pominju ratni zarobljenici. Ni u ratu, nigde. Znači jedino što se pominje u Pravilu Vojne policije, i to znam napamet, tačka 25 i tačka 57, pominje se da Vojna policija može učestvovati u sprovođenju ratnih zarobljenika, a ne mora, nego može. I ja nisam učestvovao ni u tom... toj evakuaciji, nego sam radio poslove organa bezbednosti koje sam ja opisao. Ako treba ponovo da ih opišem, ja ću ih opisati?

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Što se tiče 20. onda, kažete da ste učestvovali u selekciji, u trijaži - kako ću to ja da nazovem. A ko je bio onda zadužen za vozila?

SVEDOK ŠLJIVANČANIN – ODGOVOR: Znači još 19. uveče, kad sam ja dobio konkretne zadatke po pitanju bezbednosti od komandanta pukovnika Mrkšića, on je mene rekao da mogu da se javim pomoćniku za pozadinu, da odredi potreban broj vozila kojima se trebaju prevesti oni koji su osumnjičeni za počinioca krivičnog dela. I ja sam tu veče rekao mom, odredio sam da taj posao dovođenja počinioca krivičnih dela od... od bolnice do kasarne, zadužio sam majora Vukašinovića. I baš se sećam konkretno, al' evo čovek će doći da svedoči, ne mogu da zapamtim ja svaku riječ, rekao sam mu da treba da uzme dva autobusa, procenio sam iz razgovora sa Vesnom Bosanac i Marinom Vidićem da će možda biti dovoljno toliko autobusa da dođe za prvi... prvo to pojavljivanje. Posle sam čuo da je možda trebalo još jedan ili dva da dođu, da je bilo toliko ljudi, ali moja prva procena je bila dva autobusa. I on se javio i dobio je ta dva autobusa od pomoćnika komandanta za pozadinu.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: A ko je onda dobio druga dva autobusa?

SVEDOK ŠLJIVANČANIN – ODGOVOR: Pa ti isto. Ako mu je... ako je bilo potrebno, znači da je bilo još ljudi, to je, na tim poslovima je radio major Vukašinović.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Da li je tačno da su dva autobusa stigla ujutro 20. i vi ste došli do zaključka da to neće biti dosta, kad kažem "vi" mislim, u množini, i pozvali ste onda još dva autobusa posle toga. Da li je to ono što nam kažete?

SVEDOK ŠLJIVANČANIN – ODGOVOR: Pa, ako hoćete da govorim, da tumačim, možda bi mogao da ka'em da je tako. Ali bolje o tome da kaže Vukašinović. Ja znam da sam uveče mislio da je dovoljno dva, ali posle je on mogao da traži još jedan i dva, kol'ko dva, a kol'ko je trebalo još autobusa, ja stvarno sad trenutno ne znam. Nisam razmišljao da li su to bila više dva, ili su došla još dva, ili su ta ista dva se vraćala dva puta - da odvezu te ljude. To bi on trebao bolje da objasni, jer sam ja tada bio sa Vesnom Bosanac u kancelariji. I išao sam u sklonište i mislio sam da se ti poslovi obavljaju i vidio sam da se obavljaju onako kako je predviđeno pravilski i rutinski.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Dakle, vaša procena, vaša prvobitna procena je bila da će vam biti dovoljna dva autobusa da se njima preveze određeni broj pojedinaca iz bolnice - ljudi koji bi bili od interesa za organe bezbednosti? Da li je to tačno?

SVEDOK ŠLJIVANČANIN – ODGOVOR: To su bili ljudi koji sam sazn'o uveče kada sam bio u bolnici iz razgovora sa vodnikom Jovićem i vojnicima koji su se tamo liječili, lekarskim osobljem i sa gospođom Vesnom Bosanac i Marinom Vidićem - da se kriju u bolnici, a da smatraju da su učestvovali u oružanoj pobuni. I po nama su... mi njih nismo uhvatili na delu da su to radili - bili su bez oružja. Za nas su tada bili samo osumnjičeni, i trebali su ići na ispitivanje u Sremsku Mitrovicu. Ja sam uveče možda i pogrešno procenio, ali sam... sećam se, tak'o mi je sećanje u glavi, rek'o Vukašinoviću: "Mislim da će biti onda dovoljno dva autobusa za takve... toliko ljudi kol'ko trebamo da izvedemo tih ljudi iz bolnice, a možda... možda se varam? Tako mislim.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Mogu li da sugerišem da ste imali sopstvenu listu pre nego što ste 19. otišli u bolnicu, da li prihvatate tu tvrdnju - spisak ljudi koji bi mogli da vas zanimaju?

SVEDOK ŠLJIVANČANIN – ODGOVOR: Gospodine Moore, ta lista koju ste vi juče čitali je jedna lista koju je sačinio... sačinila Uprava bezbednosti na čitavoj toj teritoriji, pa ste vi videli, čitali ste neka imena iz Iloka, iz ne znam kojeg drugog mesta, iz čitavog reiona tog - Slavonije. I mi na toj listi, ta lista je nama služila kao organima bezbednosti da ako se pojavi takvo lice, ono znači osumnjičeno već da je počinilac nekih krivičnih dela, u njega se sumnja, i treba ga voditi na informativni razgovor. Nismo mi mislili da se ta sva lica nalaze u bolnici, niti smo planirali da ćemo ta lica naći u bolnici. Znači, to je jedna, ako se stvrano takav čovek pon... pon... pronađe, onda je sigurno trebalo njega sprovesti

u zatvor u Sremsku Mitrovicu, ako je bio na toj listi. Ako smo ga pronašli u bolnici.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Dakle, proces selekcije bi trebalo da bude sproveden bilo na osnovu liste koju ste imali, ali usput, ne slažem se sa tim da vam je Bosanac pokušavala da pomogne da identifikujete pojedince koji su se borili protiv vas. Dakle, liste koju ste imali ili informacija ili identifikacije od strane Teritorijalne odbrane osoba koje su izvedene iz bolnice, je li tako? Imali ste dve osnove za identifikaciju, zar ne?

SVEDOK ŠLJIVANČANIN – ODGOVOR: Najvažnija gospodine Moore identifikacija za mene lično i za sve moje organe je tada bila identifikacija koju su vršili lekari vukovarske bolnice. Ja njih nisam pit'o da li... i medicinsko osoblje, da li su oni: Srbi, Hrvati, Slovenci, Makedonci, Crnogorci, nego su za mene bili lekari. Oni su rekli... ne kažem ja da je to sve vršila Vesna Bosanac. Ona je rekla da hoće da saraduje i da će zamoliti lekare da kažu koji su ti ljudi koji se prikrivaju, da ne prave problema ranjenicima. Nije ona lično išla od... od čoveka do čoveka pa rekla: "Evo, to je taj." Znači, a na... ujutru, kad je zvala lekare, saopštila je lekarima da saraduju sa vojnim lekarima i sa nama, i da se svi koji nisu ranjenici odstrane iz bolnice, i koji ne pripadaju medicinskom osoblju. I ja vam sad ovde tvrdim najodgovornije, najvišu pomoć u tome su nam pružili lekari i medicinsko osoblje vukovarske bolnice.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Po vašem mišljenju, da li je ponašanje ili neke reči možda koje ste izgovorili tog jutra navelo ljude na to da pomisllle da vi komandujete tom evakuacijom, da ste vi zaduženi za evakuaciju sa svojim oficirima i vojnicima?

SVEDOK ŠLJIVANČANIN – ODGOVOR: Po mom mišljenju, lično, ja sam izuzetno dobro saradivao i sa gospođom Vesnom Bosanac i sa gospodinom Marinom Vidićem. I kao što sam rekao, ja sam se oduševio i sa tim zaključcima koje je on mene davao kao čovek. Shvatao sam ga kao čoveka, jer je je govorio iskreno, i procene o JNA i procene o HDZ-u i Tuđmanu. Po mene je govorio tačno. Evo, i da je on ovde, ja bi mu to rek'o. I ja sam ovde i ponovio, ako vas interesuje, ponovo ću pro... ponoviti? I na molbu Vesne Bosanac da ja održim sastanak, da objasnimo šta je, ja sam shvatio da su onda ti ljudi shvatili, pošto sam se ja obratio, jer je doktor Ivezić, potpukovnik, zamolio mene da im ja to kažem. Ne znam zašto on nije hteo, on je po mene bio jedna važna ličnost u bolnici. I ja sam im rek'o to što sam im rek'o, ako treba - ponovo ću ponoviti? I ja smatram da je jedino to onda moglo da ih navede da sam ja neki zapovednik, ili posle toga - stvorila se velika medijska propaganda od mog razgovora sa gospodinom Borsingerom na mostu, i onda su svi prepoznali da je to major Šljivančanin. Ja to tako tumačim. A nigde se nisam drugome predstavljao, nikome nisam naglašavao toliko da sam ja neki zapovednik. Znači, metod rada organa bezbednosti nije da strahom uteruju i da kažu: " Ja sam zapovednik, moraš mi to priznati." Nego je metod rada organa bezbednosti bio blag, tih, i polako da se radi. Ja možda delujem nekad malo da govorim glasnije i da nekad, šta ja znam, naučio sam takav vojnički stav, da se držim dostojanstveno, pa možda nekome to tako deluje,

ali ja vam govorim, jedino - moglo je da bude taj sastanak koji sam ja sa njima održao. I posle svih događaja u Vukovaru, velika me...

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Hvala.

SVEDOK ŠLJIVANČANIN – ODGOVOR:... medijska propaganda koja je vođena prema mene.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Dakle, organ bezbednosti se ne koristi se zastrašivanjem, da li je to tačno?

SVEDOK ŠLJIVANČANIN – ODGOVOR: Tačno.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Da pogledamo sada metod selekcije. Čuli smo da je pojedincima rečeno da: "i muškarci i oni koji mogu da hodaju, idu na levu stranu" Da li je tačno? Da li se po toj metodi razvrstavalo?

SVEDOK ŠLJIVANČANIN – ODGOVOR: U prostoriji u kojoj je držan sastanak, gde sam ja bio, pitali su ljudi, ja sam objasnio koje grupe postoje. Znači, grupa osumnjičenih za krivična dela koji će ići na ispitivanje; Grupa civila koji žele da idu u Crveni krst u Šid; Grupa civila koji treba da idu u... koji žele da idu u Hrvatsku i oni koji žele da ostanu u bolnicu. I ljudi su me pitali onda: "Gde ćemo se mi, gde ćemo mi stanuti?" - da bi pripremali svoje stvari. I ja sam tada na sastanku, čak možda i na predlog tu nekih ljudi, ne mogu da se setim, lekara samih iz bolnice rekao: "Levo će ići grupa koja će ići na ispitivanje u kasarnu, a desno u dvorište će ići svi ostali - podeljeni u dve grupe ispred tog dvorišta." To je tako bilo.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: "Levo idu oni koji će biti ispitivani u kasarni." Nije toliko bitno, ali da li ste napravili podelu na muškarce i žene - možda muškarce na levu stranu? Ili ste očekivali da će i neke žene takođe da odu na tu stranu?

SVEDOK ŠLJIVANČANIN – ODGOVOR: Ja stvarno tada nisam sumnjao u nijednu ženu da je pravila nikakva zlodjela, i nekako nisam osjećao da treba bilo... da uopšte trebam pomenuti da neku ženu treba privoditi. Nisam imao takav osjećaj. Možda je bilo takvih žena, ali ja trenutno tada nisam mislio, mislio sam samo na muškarce. I nisam mislio uopšte na žene.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Da li ste ili niste rekli: "Muškarci na levo, i oni koji mogu da hodaju na levo" To je veoma jednostavno pitanje. Možete li da mi odgovorite samo sa da li ne, molim vas?

SVEDOK ŠLJIVANČANIN – ODGOVOR: Nisam rekao ni "muškarci", ni "oni koji mogu hodati", nego sam rekao: "Oni koji budu osumnjičeni da su pravili krivična dela, ići će levo na kapiju prema ulici." Tako sam rek'o.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Ako je to zaista tako, možete li molim vas da objasnite kako se to desilo da vam je prišla jedna žena i pitala vas: "Šta se događa sa mojim mužem?" I onda ste vi njoj objasnili da: "Oni idu u kasarnu da ih tamo

saslušaju, a onda idu u Sremsku Mitrovicu", pa ako ste to rekli na sastanku, to je nešto što bi svako trebao da zna, zar ne?

SVEDOK ŠLJIVANČANIN – ODGOVOR: Pa vidite, ja sam i ovdje posvjedočio da se možda u tom prolazu kad sam ja išao, da je bilo ljudi koji prilaze mene, pa i žena koje me nešto pitaju. Ja nisam rekao na tom sastanku da će ljudi ići u zatvor u Sremsku Mitrovicu, nego sam rekao "na ispitivanje u kasarnu". Nisam hteo da uzbuđujem i da pravim još više... doživeli su dosta tog zla koje su doživeli i još da im ka'em: "Vodićemo vas u zatvor." Mislim, bilo mi je malo, eto... možda sam to prećutao više radi neke humanosti, ne da kažem, radi toga da sam... nisam želio da ih plašim. I možda sam ja rekao toj ženi u prolazu kad me pitala, da su ti ljudi odvedeni na ispitivanje u kasarnu. Možda sam rekao. Ja ne... ne... ne... ne bežim od toga, ali ne mogu se setiti sad svakome šta sam rekao. A na sastanku nisam pominjao zatvor Sremska Mitrovica.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Pošto ste human i osetljiv čovek, što očigledno jeste, da li vi onda tvrdite da ste rekli ovoj ženi da biste joj olakšali brige, da će njenog muža odvesti u kasarnu na ispitivanje? Jeste li vi to tako rekli da biste nju umirili, gospodine Šljivančanin, da će biti ispitivan kao mogući zločinac? Da li je to vaše objašnjenje?

SVEDOK ŠLJIVANČANIN – ODGOVOR: Pa ja vama kažem da sam rekao u želji da me pored svih teškoća koje su ti... koje ti ljudi doživljavaju, da ja sad ne kažem toj ženi ili bilo kojoj drugoj: "E, tvoj će suprug ići u zatvor". Rekao sam verovatno da bih ublažio sve to, da će ići na ispitivanje u kasarnu, kao što sam rekao. Mi smo mislili da će još neku filtraciju se izvršiti tamo. I ono što su te žene tražile sa onim spiskom, mi smo opet vratili dio ljudi, koje sam ja eto smatrao da nisu... da su pogrešno selektirani, i da ih treba... da ih treba pustiti. Pa znači, nisam ni... nikome saopštio tada da će ići u zatvor, trenutno, kad su me nešto pitali, nisam im saopštio da će ići u zatvor u Sremsku Mitrovicu.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Dakle, u kasarni nije bilo nikakvog ispitivanja, zar ne?

SVEDOK ŠLJIVANČANIN – ODGOVOR: U kasarni nije trebalo da bude, i niko nije dobio zadatak da ispituje bilo koga niti da ga saslušava. Trebali su da pričekaju, i da se formira kolona, i da idu za Sremsku Mitrovicu.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Dakle, vi ste ženu lagali, zar nije tako?

SVEDOK ŠLJIVANČANIN – ODGOVOR: Pa gospodine Moore, ja sam rek'o onako kako sam ja tada oseć'o, a sad vi to tumačite kako vi hoćete. A... to je vaše da sam lag'o. Nisam lag'o, želio sam... možda je bio i taj njen muž vraćen među tih 20 koje smo kasnije pustili.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Gospodine Šljivančanin, tamo nije bilo nikakvih ispitivanja i ono što ste vi rekli toj ženi je bila laž. Zar nije to tačno? Nije bilo nikakvih ispitivanja. Ne radi se o mom tumačenju. To je bila laž?

SVEDOK ŠLJIVANČANIN – ODGOVOR: To nije bila laž, jer su prije toga žene tražile od mene da naprave spisak muževa koje one smatraju da treba... da

nisu počinio krivičnih dela. I ja sam mnoge od tih vratio i pustio da idu sa svojim porodicama.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Gospodine Šljivančanin, nije bilo nikakvih ispitivanja i nije ni trebalo da bude nikakvih ispitivanja u kasarni JNA, zar ne?
SVEDOK ŠLJIVANČANIN – ODGOVOR: To je tačno, ali je moglo da se desi u toj selekciji k'o što sam i rek'o, pošto sam ja na sastanku obećao da se porodice neće razdvajati, da su ljudi koji su vršili selekciju pogrešili, i da može da se ispravi greška dok su još ti ljudi u kasarni, dok ne odu za Sremsku... a greška se može ispraviti u Sremskoj Mitrovici... mogla se ispraviti. Znači, nije nikakva laž širena.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Gospodine Šljivančanin, gospodine Šljivančanin?

SVEDOK ŠLJIVANČANIN – ODGOVOR: Da?

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Vi ste toj ženi rekli, vaš muž će biti ispitan u kasarni, a vi ste znali da nije bilo nikakvih ispitivanja u kasarni. To je po svim standardima bila laž? Iz bilo kog razloga da ste rekli, ali to je ipak bila laž, zar ne?

SVEDOK ŠLJIVANČANIN – ODGOVOR: Gospodine Moore, ja to tako ne vidim. To su vaši zaključci. Ja vam sad još jednom kažem. Znači, ne znam kojoj sam ženi šta rek'o, ali znam da su žene dolazile i pitale me, i pitale su i da vratim muževe, i da su odvedeni oni koji nisu počinio krivičnih dela. Dao sam da naprave spiskove, i znao sam da će ti ljudi privremeno biti tu u kasarni, dok se ne skupi kolona koja će ići za Sremsku Mitrovicu. I uvijek je postojala mogućnost ako to lekarsko osoblje, kako sam ja njima obećao na sastanku, ukaže da imaju podatke, informacije da su pogrešnog čoveka odveli, postojala je mogućnost da se taj čovek vrati iz kasarne - dok je bio tu u kasarni. I mi smo učinili sve što su oni od nas tražili.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Gospodine Šljivančaninu, da li znate ime te žene? Čuli ste njeno ime ovde. Prezivala se Polovina. Da li bi vas iznenadilo da čujete da se prezime Polovina nalazi u prilogu Optužnice? Mi mislimo da je to njen muž?

SVEDOK ŠLJIVANČANIN – ODGOVOR: Gospodine, ja nisam tada u bolnici čuo da se žena zove Polovina, niti sam pitao da mi se neka žena predstavlja imenom i prezimenom, a ako se nalazi zaista taj čovek na Optužnici, i da je nestao, mene je to zaista kao čoveku, dira me, i vrlo mi je teško, ali nisam imao nameru, ni ne znam da li me to pitala Polovina ili neka druga žena. Ako je pitala ona, ja sam stvarno imao nameru tada da je razuverim, da ne pada ni pod kakav uticaj stresa i bilo čega, i trudio sam se da budem korektan prema ljudima, i nisam znao da li je njen muž u kasarni ili nije u kasarni.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: A ja vam kažem, i govoreći ovo ne želim da budem neljubazan, molim vas da razumete to, i nadam se da i drugi hoće, da ste vi bili i jeste jedan egocentričan gospodin koji je otišao toga dana da kontroliše

situaciju i da ste vi zakazali taj sastanak, a ne doktorka Bosanac. Vi ste tamo bili glavni, zar nije tačno?

SVEDOK ŠLJIVANČANIN – ODGOVOR: Pa gospodine Moore, vidite, vi uoptrebljavate vrlo ružne riječi i teške riječi jer vi ovde i, ponašate se stalno sa pozicija moći i sile, a predstavljate jednu moćnu svetsku organizaciju koju ja cijenim i poštujem. Ja sam ovde, kako jedan naš crnogorski pjesnik kaže "slamka jedna među vihorove". I možete da me nazivate bilo čime i da pričate bilo šta. Ja se trudim da vama kažem moju dušu i moje osećanje i ono što sam ja želio da uradim. Ja nisam bio egoista, ja sam tim ljudima hteo da pomognem, a hteo sam i da se pravdi i pred zakon pravde privedu i oni koji su pravili nered, koji su pucali i ubijali nedužne ljude, i ubijali vojnike, i to je bio zakon. I borio sam se da se to tako sprovede. A te vaše tvrdnje ja ne mogu da prihvatim. A ja i ne želim da se prepirem sa vama, a vi imate pravo da govorite riječi koje vi smatrate da treba da govorite, a ja ću se truditi da prema vama budem uvek korektan i da vas poštujem kao čoveka. A to je vaše kako ćete vi mene nazivati.

SUDIJA PARKER: Gospodine Lukiću?

ADVOKAT LUKIĆ: Nisam hteo da prekidam gospodina Moorea, ali ću se pozvati na jednu njegovu konstataciju iz tužiočevog predmeta da je prigovorio kada je kolege Borović postavljao pitanje jednom svedoku - ne na pitanje nego na ton pitanja. Pa u tom smislu, nemam problema da gospodin Moore daje sugestije u odnosu na svoje tvrdnje vezene za činjenice, ali ne i odnosu na kvalifikaciju. U tom smislu, komentari o ličnosti gospodina Šljivančanina nisu pitanja, po meni, već samo činjenice koje mogu da budu drugi deo ovog pitanja.

SUDIJA PARKER: Da li ste završili sa tim, gospodine Moore?

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Jesam, časni Sude.

SUDIJA PARKER: Krenite dalje.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Hvala vam puno. Mogi li vam reći... možda bih to mogao da formulišem ovako. Vi ste rekli da su Crnogorci samo jedna slamka u vihoru. Drugi put spominjete Crnu Goru. Vi ste iz Crne Gore. Reč je o generalizaciji, naravno, ali da li bi bilo tačno ako se kaže da se Crnogorci direktno izražavaju. Vi niste jedini Crnogorac ovde u sudnici, ali da li bi to bila jedna od odlika?

SVEDOK ŠLJIVANČANIN – ODGOVOR: Pa ako vas interesuje ovaj, kakvi su Crnogorci, ja imam ovde u zatvoru knjigu jednu koju je napisao jedan njemački pisac koji je boravio i proveo dosta vremena da Crnogorcima i opisao kakav je to narod. Mogu vam donijeti sutra, pa da vam dam pa pročitajte. A ja ne bih želio da govorim sad. Mi smo, ja mislim, jedan civilizovan narod normalni ljudi, a ja se ne mogu odreći toga porekla odakle sam, i takav sam vaspitan, i takav sam kakav jesam. A najbolje je da dođete u Crnu Goru i da malo budete s

Crnogorcima, pa ćete videti da smo mi normalni ljudi i normalan narod, kao i svi ostali.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Hajde da idemo dalje, na samu evakuaciju. Ko je bio zadužen za autobuse i transport ljudi sa "Ovčare"?

SVEDOK ŠLJIVANČANIN – ODGOVOR: Ne razumem. Koji transport sa "Ovčare" i koji, kad je bio taj transport?

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Ljudi koji su odvedeni iz bolnice, ja ih često nazivam ljudi sa "Ovčare" ili žrtve sa "Ovčare", ljudi koji su odvedeni iz bolnice i koji su na kraju završili u kasarni JNA, a onda su neki od njih odvedeni i na "Ovčaru". Ko je bio zadužen za njihov transport? Ko je kontrolisao te pojedince?

SVEDOK ŠLJIVANČANIN – ODGOVOR: Znači ljudi koji su iz bolnice, kao osumnjičeni da su počinjali neka krivična dela - odvedeni u "kasarnu Vukovar", bio je zadužen major Ljibiša Vukašinić.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Ko je dao vojnike koji su bili u autobusima?

SVEDOK ŠLJIVANČANIN – ODGOVOR: Kol'ko je mene poznato, vojnike za obezbeđenje tih autobusa odredio... određeni su bili iz Drugog bataljona Vojne policije kojim je komandovao major Paunović Radoje.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Da li ste vi sa Paunovićem toga jutra bilo šta razgovarali u bolnici o tome šta treba da se postigne ili jeste li o bilo čemu sa njim razgovarali kada je reč o tome da se ova lica uklone iz bolnice?

SVEDOK ŠLJIVANČANIN – ODGOVOR: Pa kad smo... ja sam s Paunovićem pričao i 19. poslepodne i pričao sam 20. ujutru, on je bio tamo. I kol'ko se sećam, bio je još jedan njegov komandir čete. Njih sam sigurno dvojicu vidio. Rekli su da je tu protekla noć mirno, da ništa nema. I ja sam mu rekao da će raditi ovaj posao sad koji smo... zbog čega smo došli, i da će njegovi vojnici pomagati u tome svemu. To je oni... poslovi i zadaci koji su... koje je on imao normalne, policijske zadatke.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Ali ono što ne smemo zanemariti po mom mišljenju je da ste vi tamo imali dvostruku ulogu. Vi ste bili zaduženi za trijažu, kako je vi nazivate, ali vi ste bili i komandant organa bezbednosti u okviru zone odgovornosti Prve motorizovane brigade... Gardijske motorizovane brigade, zar nije tako?

SVEDOK ŠLJIVANČANIN – ODGOVOR: Znači, gospodine Moore, ja nisam bio komandant, ja sam bio načelnik organa bezbednosti Gardijske motorizovane brigade.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Ali ste i dalje bili načelnik organa bezbednosti Gardijske motorizovane brigade. Ta vaša dužnost je i dalje bila na snazi, zar ne?

SVEDOK ŠLJIVANČANIN – ODGOVOR: Tačno je, bio sam i načelnik Gardijske brigade kad sam bio tu u bolnici, tačno je.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: A kasarna se nalazila u okviru zone odgovornosti Gardijske motorizovane brigade, to je tačno, zar ne?

SVEDOK ŠLJIVANČANIN – ODGOVOR: Kasarna je bila u zoni Gardijske motorizovane brigade.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: A krivična dela su pitanja koja se tiču organa bezbednosti, zar ne?

SVEDOK ŠLJIVANČANIN – ODGOVOR: Pa, organi bezbednosti učestvuju u tim zadacima. Ali krivično delo je zadatak svakog starešine i vojnika, pripadnika Vojne policije i svih. Znači, a i organi bezbednosti učestvuju u suzbijanju i sprečavanju i rešavanju tih problema.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Postaviću vam pitanje još jednom. Krivična dela ili kriminalno ponašanje je nešto što se tiče organa bezbednosti, zar ne? Moguće je da se to tiče i drugih oficira, možemo se osvrnuti i na to kasnije, ali kada je reč o organu bezbednosti, to je nešto što spada u vaš delokrug, zar nije tako?

SVEDOK ŠLJIVANČANIN – ODGOVOR: To je jedan od zadataka u kome učestvuju i organi bezbednosti, juče smo tumačili ta pravila. Ja stvarno ne želim da sad tumačim kako vama odgovorara, nego onako kako piše u propisima. Ako to tako ne odgovara, ja ne znam šta da vam kažem. Ali mi smo to juče lepo podelili zadatke, šta su organi bezbednosti - nosioci, a u čemu učestvuju. I učestvuju u sprečavanju krivičnih dela sa svim ostalim strukturama bezbednosti i samozaštite starešina u jedinicama.

prevodioci: Odgovor je išao suviše brzo. Prevodioci nisu uspeli da prevedu poslednji deo.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Vama je Vukašinović rekao... Časni Sude, ne znam kako ovo da rešim. Gospodine Šljivančanin, vi ponekad ubrzavate dok govorite. Mislim da prevodilac nije čula poslednji deo vašeg odgovora i ja ću vam to sada pročitati. Radi se poslednjem delu onoga što ste vi odgovorili, i ako možete to da dopunite, iako mislim da to neće mnogo promeniti: "Jedan od zadataka u kome učestvuju organi bezbednosti je i to. Juče smo tumačili pravila, ja ne želim da ih tumačim na onaj način koji vama odgovara, daću vam ono tumačenje koje postoji u propisima. Mi smo to jako lepo juče objasnili - da su oni nosioci određenih poslova i da učestvuju u određenim poslovima". To je sve što je ušlo o zapisnik. Želite li još nešto da dodate na to?

SVEDOK ŠLJIVANČANIN – ODGOVOR: Evo, izvinjavam se ovaj, prevodiocima i vama gospodine. Ako sam žurio, ja ću se onda truditi... ja samo nekad možda požurim da bi... ne bi ponavljao se više puta, ali... imaću strpljenja da onda govorim još pola... lakše. Znači mi smo juče, kad smo raspravljali o pravilskim odredbama, rekli koje... koji su zadaci glavni, odnosno čega su nosioci organi bezbednosti. A ima druga grupa zadataka u kojima oni učestvuju kao i ostale: starešine, komanda, jedinice, i tako redom. I oni nisu nosiocu tih zadataka,

nego u njima učestvuju i pomažu. Pa jedan od tih zadataka u kojima oni učestvuju jeste i suzbijanje kriminala i pronalaženje učinioca krivičnih dela.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: A vama je Vukašinović rekao da je bilo problema u kasarni, zar nije tako?

SVEDOK ŠLJIVANČANIN – ODGOVOR: Ja sam, trudio se da budem precizan. Vukašinović je kad je doveo grupu ljudi koju sam ja tražio da se vrati posle razgovora sa ženama, o čemu ste me pri... pitali, rekao da su pojedini pripadnici Teritorijalne odbrane, kad je on izvodio te ljude iz tih autobusa u kojima su bili, da ih premesti u drugi autobus, da ih vrati, pokušali da otmu te neke ljude, i da su... ovaj, galamili, tako da kažem psovali, vikali nešto na njih ružno. I da ima jedan broj pripadnika Teritorijalne odbrane koji se skupio oko kasarne, i da pitaju zašto ja pustam te ljude na slobodu? Te... te 24 koji su bili na tom spisku. E, to je mene rekao Vukašinović.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Pa, ako govorite o otmicama, otmica znači da su ljude odvodili, zar nije tako?

SVEDOK ŠLJIVANČANIN – ODGOVOR: Ne, nijesu ih odvodili, nego sam ja razumio da su oni pokušali da krenu prema tim ljudima koje je Vukašinović izvodio, da bi ih premestio u drugi autobus. Ja sam to... to mislio - da ih vrati u... u bolnicu. Ali nisu od... otve... odveli ni oteli nikoga, jer je tu bila vojna policija, i on je to spriječio.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Mislim da je problem o prevodu. Vi ste rekli "Pokušali su da otmu neke od ovih ljude." Ono što ja vama tvrdim je da nije samo ovde igra reči, već je došlo do pokušaja da se ljudi odvedu i situacija je bila izuzetno ozbiljna. Ukloniti ljude koji su bili osumnjičeni da su počinili krivična dela protiv Srba. To je suština. Nije samo reč u pitanju, već su ove ljude hteli da uklone?

SVEDOK ŠLJIVANČANIN – ODGOVOR: Pa ja to mislim drugačije, i tada sam mislio da tu uvek ima, u tom gradu jeb bilo uvek is... isfrustriranih ljudi, ljudi koji su doživeli mnoge traume, ljudi koji su preživeli to međunacionalno sukobljavanje. I znači nije bilo lako. I sad u toj nervozi, čovek je bio u stanju tog trenutka da plane, da kaže, možda je on i prepozn'o nekog svog komšiju, otkud ja znam, ne znam, pa je bio... ali znam sigurno da u tom vremenu tim ljudima nije ništa hvalilo i da su ljudi vraćeni onako kako je trebalo i kako sam ja tražio po spisku. Svi koji su bili na spisku - vraćeni su nazad u bolnicu.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: A pokušali su i da maltretiraju ljude koje ste vi izvukli odatle. Ovo je dosta benigna reč "maltretiraju". Da li ste ikad pitali šta su pokušavali da urade? Da li su ih tukli, jesu li ih udarali?

SVEDOK ŠLJIVANČANIN – ODGOVOR: Kad je... kad su ti ljudi došli, mene je Vukašinović izvestio da on nije dozvolio nikom da im priđe, i ni jedan od tih ljudi koji su došli nije bio ni povređen, niti se žalio tu predamnom da je bio tučen. A ja vam sad opet govorim da is... isfrustriranih ljudi je bilo u gradu, a posebno tih civila koji su pristizali kasnije, možda i kad je grad već konačno bio slobodan

da se može kretati, pa neko niđe na srušenu kuću, nekome je neko poginuo i tako redom. Normalno mi smo uvijek gledali i sumnjali da u tako nečemu more se... mogu ljudi biti isfrustrirani, mogu da pričaju bilo šta. Pa su oni najviše koliko sam ja tada čuo, pričali njima da su ustaše, psovali ih i te... te riječi sad koje sam ja tada zapamtio što mi je Vukašinović rekao. E sad, takvih pojava među tim stanovništvom je bilo. Nije to ništa bilo novo, nije tamo bilo ništa idealno.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Kažem vam, kao što sam vam i juče tvrdio, da je postojala mogućnost odmazde, zar ne?

SVEDOK ŠLJIVANČANIN – ODGOVOR: Ja sam bio uveren, a i sad sam uveren, da tamo gde su se nalazile te starešine kojima sam ja dao bilo kakav zadatak da to urade, ili gde su se nalazile starešine Gardijske motorizovane brigade - da se nije mogla desiti nikakva odmazda... odmazda, da smo se trudili da preduzimamo korektne mere i konkretno da se ljudi štite i čuvaju.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Mogu li ja sa svim dužnim poštovanjem da vam kažem da je to apsolutno netačno, jer su mnogi od pripadnika Teritorijalne odbrane bili naoružani i apsolutno u stanju da pucaju na nekoga. Tu se nije radilo o nenaoružanim ljudima, zar ne?

SVEDOK ŠLJIVANČANIN – ODGOVOR: Ja znam da su pripadnici Teritorijalne odbrane bili naoružani, ali od prvog dana dešavala se situacija dok smo zaveli red, i evo da je čak jednom prilikom pukovnik Mrkšić naredio komandantu: "Ako treba tenkove, gazite ih tenkovima, ali oni nama red uspostavljati ne mogu!"

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Gospodine Šljivančanin, gospodine Šljivančanin, pitanje je bilo apsolutno direktno. Ne radi se samo o rečima. Imali ste grupu isfrustriranih lica, neki su bili pripadnici Teritorijalne odbrane, neki od njih su možda izgubili svoje najdraže, oni su bili naoružani i napadali su autobuse ili su pokušavali da ih napadnu. Bilo je tako, zar ne?

SVEDOK ŠLJIVANČANIN – ODGOVOR: Ja sam slušao ovde šta su ljudi pričali na svedočenjima, ali nisam bio u kasarni. A sad, nije na mene isto da zaključujem je li tako ili neko pridodaje ili nije ovako, ali je činjenica da se u kasarni nije desilo nikome ništa. Možda je bilo pokušaja tih isfrustriranih ljudi, ali vam sigurnu... dajem sigurnu riječ da sam siguran da bi gardisti upotrebili i tenkove i oružje i sve, i spriječili i Teritorijalnu odbranu da je bilo šta pokušala tamo đe su oni bili.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: A juče ili prekjuče ste ovom Pretresnom veću rekli da vi niste ništa učinili da biste stupili u kontakt sa nekim u kasarni da vidite da li se situacija tamo pogoršava. Zar ne?

SVEDOK ŠLJIVANČANIN – ODGOVOR: Gospodine Moore, vi uvek izvlačite neke zaključke koje hoćete, to su... to je vaše mišljenje. Ja tako nisam ni rekao, i molim vas pročitajte mi tu stranicu onda da vidim. Možda sam ja i negde u brzini izletio. Samo da vam kažem, ja sam pitao Vukašinovića ko se tamo od starešina nalazi i pitao sam poimenično: "Da li je tamo potpukovnik Panić?" On je

rekao: "Jeste. - Da li je tamo potpukovnik Lukić? - Jeste." To je bio komandant kasarne, odnosno komandant garnizona. Poznajući te starešine, tamo gde su oni - to nije više nikakav tajnan rad organa bezbednosti. Znači, zna se za nedisciplinu ako je nedisciplina, i tu više ne učestvuje u tome organ bezbednosti, to rešava komandna linija discipline. Ako su oni tamo, ja sam bio uveren i danas sam uveren, da će oni preduzeti mere i da će rešiti da se ta disciplina popravi. To je bio moj tadašnji stav. I to sam vam rekao i juče.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Imali ste radio vezu, imali ste ljude pod vašom komandom, a nikada niste poslali Vukašinića da se vrati nazad da razjasni situaciju, niste nikada uspostavili radio vezu da biste utvrdili šta se događa u kasarni. To je činjenica, zar ne?

SVEDOK ŠLJIVANČANIN – ODGOVOR: Pa gospodine Moore, ja sam juče odgovorio. Tu radio vezu koju sam imao, ja sam imao sa Negoslavcima, nisam imao sa kasarnom, odnosno sa mojom tamo zgradom gdje sam se ja nalazio sa mojim referentima da me... da mi pošalju poruku ako nešto treba, i tako redom. A ja opet vam ka'em, po komandnoj liniji - nisam bio dužan da zavodim red i disciplinu u kasarni, niti sam trebao da je dijelim zadatke tim starešinama. Doći će starešine koje su bile u kasarni da svedoče, pa će oni objasniti kakav je bio red u kasarni. I nisam tada ni smatrao za shodno ako se nalaze tamo odgovorne starešine iz brigade da trebam ja njih nešto posebno upozoravati. To je svakodnevni zadatak i obaveza bila tog komandanta.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Tu ima mnogo više od toga, jer ti ljudi koji su vraćeni po vašoj sugestiji, kada su došli sa Vukašinićem, Vujović je bio sa vama tokom vršenja nove selekcije u bolnici. I mislim da ste nam vi rekli da je bilo pojedinaca i u toj grupi koji su rekli da su neke ljude ubili, čak i koga su ubili. Kao posledica toga, oni su bili ponovo uhapšeni. Dakle, imali ste ljude koji su u stvari priznali, kako nam vi kažete, priznali da su ubijali ljude, zar ne?

SVEDOK ŠLJIVANČANIN – ODGOVOR: Znači, kad su ovi ljudi vraćeni u krug bolnice, tu je tada bilo i novinara i evropskih posmatrača i... došao je i gospodin Vujović sa grupom pripadnika Teritorijalne odbrane i obratio se meni tvrdeći da on zna da te ljude koje ja hoću da potčinim... da hoću da pustim - da su počinili krivična dela. Ja sam rekao: "To je tvoje. Iznećeš mi ko je, šta je." I pozvao sam ljude iz bolnice koji su poznavali te ljude i pozvao sam pripadnike vojne policije koji su tu prisustvovali. I evo, sad da vam ka'em konkretno, ja pročitam ime tog čoveka, on se javi, pitao sam da li neko zna šta je on radio. I sad pitam tog Vujovića: "Koje ti imaš da kažeš krivično delo da je on počinio, ako si ti sa ove teritorije, pošto ga poznaješ?" On mi recimo ka'e: "Čuo sam da je bio pripadnik HDZ stanke." Ja mu ka'em: "Pa i ti si pripadnik neke stranke bio, šta to mene briga. Nije nosio oružje, nije pucao, čovek ide sa svojom porodicom." Ta četvorica ljudi koji su ostali, oni su sami rekli, sami su rekli: "Mi smo pucali i ubili te...", i čak na... nabrojali na benzinskoj pumpi koje su neke ljude pobili i da su nosili oružje. Pred tim ljudima, svim tim iz bolnice, i tim svim ljudima tu. I ja nisam imao više nikakve dvojbe. Rekao sam Vukašiniću: "Ove vodi. Ovi treba da idu u zatvor u Sremsku Mitrovicu." To je bila ta selekcija koja je izvršena.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: A ja vam tvrdim da je to potpuna besmilica da bi četvorica ljudi priznala vama ili Teritorijalnoj odbrani da su nekog ubili, i da vi to koristite da bi opravdali njihovo vraćanje u autobus. To je ono što ja vama tvrdim?

SVEDOK ŠLJIVANČANIN – ODGOVOR: Gospodine Moore, vi niste prisustvovali tome, nego vi tvrdite, a ja vam to što vi tvrdite, ja vam opet kažem, vi može' da tvrdite šta hoćete, ja vam govorim iz dna duše, iskreno, šta sam doživljavao. I čak, divio sam se evo tom komandantu Dmitru Karauli koji je na Mitnici, njegovom poštenju, nema veze što smo mi bili protivnici, ali on je bio pošten. Pa, hoću da vam kažem da je bilo takvih časnih ljudi...

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Gospodine Šljivančanin?

SVEDOK ŠLJIVANČANIN – ODGOVOR: Dozvolite da vam odgo... odgovorim? Bilo je...

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Gospodine Šljivančanine, ne radi se sada o Karauli, nego o četvorici ljudi za koje kažete da su priznali da su nekoga ubili, i da su to učinili pred komandir Teritorijalne odbrane i pred vama. A zapovednik Teritorijalne odbrane se suprotstavio tome da budu pušteni jer je znao da su oni ubice. Ja kažem da je ovde reč o potpunoj besmislici, ne govorimo sada ovde o Karauli?

SVEDOK ŠLJIVANČANIN – ODGOVOR: I to... evo, i tim ljudima konkretno, znači - nije gospodine Moore besmislica, bilo je i onih ljudi koji su se pokajali, koji su bili možda i ponosni, i časni, zavisi kakav je ko bio čovek, i koji je na licu mesta rekao: "Ja sam uradio..." to i to. Među tim ljudima koji su vraćeni, bilo je recimo koji kažu: "Mi smo mobilisani na silu i nosili smo hranu pripadnicima Zbora narodne garde, ali nismo pucali." Ja sam smatrao da takve ljude ne treba voditi kao počinioc krivičnih dela. Znači, ljudi su govorili, ja sam osećao da su... većina ljudi govorila iskreno. Oseć'o sam tako.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Hajde sada da pređemo na drugu temu. Međutim, situacija je bila sledeća - vama je rečeno da se u kasarni nalaze pripadnici Teritorijalne odbrane. Hajde da krenemo dalje. Tačno je da vi ni u kom času niste znali za sastanak Vlade, sve dok se niste vratili u Negoslavce, da li je to tačno?

SVEDOK ŠLJIVANČANIN – ODGOVOR: Prve informacije o sastanku Vlade dobio sam od mog referenta Srećka Borisavljevića, kad sam došao u Negoslavce, i nisam znao za sastanak Vlade.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Dakle odgovor na pitanje je - da?

SVEDOK ŠLJIVANČANIN – ODGOVOR: Znači, nisam znao za sastanak Vlade.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: I tačno je da ste bili iznenađeni kada ste saznali za sastanak, da li je to tačno?

SVEDOK ŠLJIVANČANIN – ODGOVOR: Bio sam iznenađen.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Takođe je tačno da je jedan od pripadnika vašeg organa bezbednosti, gospodin Karanfilov, vama govorio tog dana o incidentima kod kasarne JNA - kada su napadani autobusi. To je takođe tačno, zar ne?

SVEDOK ŠLJIVANČANIN – ODGOVOR: Ja sam Karanfilova sreo, dao mu bio zadatak da dođe sa... ne znam da li sam rekao da dovede i Marina Vidića u skloništu, to će je bio Zbor narodne gra... garde, tog dana posle podne. Ali se ne sećam da smo razgovarali bilo šta o kasarni. Možda je on pričao... ja sad ne mogu da se setim. Ne mogu, ne sećam se.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: A ja vam kažem da vam je Karanfilov rekao da je počinjeno nasilje tog dana u kasarni JNA?

SVEDOK ŠLJIVANČANIN – ODGOVOR: Tako... to vi tvrdite, ja... ja takve riječi Karanfilova nisam čuo, ne sećam se. Ja sam jedino o kasarni čuo to što mi je rekao major Vukašinović.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Gospodin Karanfilov bi trebalo da bude jedan od vaših svedoka. Imam njegovu izjavu i kažem vam - to je ono što je on izjavio u trenutku kada je uzeta njegova izjava. Da li je on možda u pravu?

SVEDOK ŠLJIVANČANIN – ODGOVOR: Karanfilov će biti svedok. On će... čućemo šta će pričati. Ja se to... te izjave, takvih riječi da mi je rek'o -da je počinjeno nasilje, ne sećam, i čak ne mogu da se setim da smo mi pričali nešto o kasarni, mi smo pričali o tom zadatku koji je on bio dobio. Ja njega nisam bio zadužio ništa za kasarnu.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: A kad ste otišli za Negoslavce, ponovo ste videli Vukašinovića i onda vam je on rekao da je bio na "Ovčari" sa ljudima koji su odvedeni iz kasarne. To je tačno, zar ne?

SVEDOK ŠLJIVANČANIN – ODGOVOR: Vukašinović mi je rekao da je dobio informaciju od kapetana Predojevića, koja je došla iz Komande brigade, da tu grupu koju je doveo zadnju - odvede na "Ovčaru" jer su... jer je tako to za... zaključeno i da tamo ne treba više biti u kasarni niko.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Da li je tačno da vam je Vukašinović rekao da su ljudi odvedeni na "Ovčaru"? To vas je iznenadilo, zar nije to tačno?

SVEDOK ŠLJIVANČANIN – ODGOVOR: Iznenađilo me je. Mislio sam da trebaju ti ljudi da... ja sam znao da trebaju ljudi biti odvedeni u Sremsku Mitrovicu. Tada me je to iznenadilo.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Pročitaću vam šta ste izjavili u svedočenju: "On je tamo zatekao druge ljude iz kasarne, pripadnike Teritorijalne odbrane, uključujući i Miroljuba Vujovića. On je rekao da su se ponašali, kako bih to nazvao, nasilno." Dakle, imate Vujovića i taj incident sa njim kod bolnice, i verujem, mislim da je tačno da je uperio oružje u vas i u svakom slučaju se

protivio tome da se neki ljudi puste. I onda, Vukašinović vam kaže da se ti ljudi sada nalaze na "Ovčari", isti ti ljudi, i da se Teritorijalna odbrana ponaša nasilno. To je tačno, zar ne?

SVEDOK ŠLJIVANČANIN – ODGOVOR: Znači, tačno je da je Vukašinović rekao da su pripadnici Teritorijalne odbrane pokušali da se ponašaju, opet ovo: ifrustrirano, nasilno i da je on tamo sreo Vujovića, ali da ga je upozorio, i da je Vujović reagovao i uspostavio red. A rekao mi je i da je došla vojna policija 80. motorizovane brigade i preuzela obezbeđenje ljudi koji su bili tamo gde su dovedeni.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Ali vama je rečeno da su se nasilno ponašali. Da li ste ga pitali šta pod tim podrazumeva?

SVEDOK ŠLJIVANČANIN – ODGOVOR: Pa pitao sam ga, rekao je ono isto: psovanje, prozivanje, pretnje: "Vi ste ubice!" i tako redom. Takve sam... takve sam riječi čuo. Mislim, ne mogu sad svaku riječ ponovit'... ponoviti, ali većinom je to bilo delovanje nekih isfrustriranih ljudi koji prete, pro... prozivaju ljude da su ustaše, i tako redom. Eto, to su bile riječi koje sam... koje se sećam da su ti ljudi govorili, koje mi je rekao tada Vukašinović.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Uz svo dužno poštovanje, gospodine Šljivančanin, "nasilnički" obično ne znači da psujete kada se obraćate ljudima, već znači fizički čin nasilja?

SVEDOK ŠLJIVANČANIN – ODGOVOR: Pa gospodine Moore, zavisi kako to čovek shvati u tom trenutku. Ali ja sam tada shvatio da je to tako: vređanje, provociranje. I nisam tada od Vukašinovića shvatio da su oni fizički nasrtali, pošto je bilo već postavljeno obezbeđenje pripadnika vojne policije 80. motorizovane brigade. Ja sam tako mislio. Nisam bio na licu mesta, ali sam tako mislio tada.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Vi ste sudijama ovog Pretresnog veća kako ste vi pošten i častan čovek i kako ste brižni. Da li ste bili zabrinuti u kakvom su stanju bili ti ljudi na "Ovčari" kada ste za to čuli?

SVEDOK ŠLJIVANČANIN – ODGOVOR: Ja sam se svo vreme brinuo i bilo mi je strano da se i neko i nasilno ponaša, to kako sam ja smatrao – da je to nasilje. I brinuli smo se svi. Zato sam i rekao da sam otišao kod komandanta da vidim kakvi su dalji naši zadaci, a i major Vukašinović mi je rekao da je on upoznao komandanta sa tijekom istijem stvarima. Znači, to više nisu nikakvi tajni zadaci kojima treba raditi u organu bezbednosti, nego zna je... zna se komandna linija. I upoznao me je da je tamo je bio i potpukovnik Panić. Znači, ja sam onda smatrao da su to normalno rešeni zadaci, ako je bilo toga, bilo čega, da se to sve zna, i da je normalno, i da obezbeđenje preuzima jedna odmorna jedinica koja je došla na taj teren i čija je to zona, i da tu ne može više biti nereda. Ja sam tako tada to smatrao.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Pitao sam vas: "Da li ste se brinuli u kakvom su stanju bili ljudi na "Ovčari"?" a vi ste mi odgovorili: " Ja sam se celo vreme

brinuo za njih." Da li to znači da ste se brinuli od bolnice pa tokom celog dana? Da li je reč o brizi koja ne prestaje?

SVEDOK ŠLJIVANČANIN – ODGOVOR: Vi ste ovaj, odma' promenili to moje mišljenje i moju misao. Ja sam rekao da sam se brinuo celo vreme misleći na zonu borbenih dejstava od prvog dana, pa do kraja. Da ljudima koliko god može u toj nesreći se obezbedi da bar bude onih koji su slobodni, da budu bezbedni, da se ljudima obezbedi neki uslovi da normalan, ako može neki normalan period, bar malo života da se živi. Nisam mislio na taj period, da se brinem da li su od... bolnice do kasarne su bile starešine zadužene za određene zadatke, i verovao sam da su te starešine sposobne i da zadatke izvršavaju propisno.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Pitao sam vas o ljudima na "Ovčari"? Ja sam vas konkretno pitao za tu grupu ljudi. Kad ste od Vukašinića čuli po prvi put, rekli ste da vam je Vukašinić govorio o nasilničkom ponašanju. Da li ste se tada zabrinuli za stanje ljudi koji se tamo nalaze? Šta nam na to odgovarate, molim vas?

SVEDOK ŠLJIVANČANIN – ODGOVOR: Pošto me je Vukašinić obavestio da je on uspostavio potpunu kontrolu i da obezbeđenje drži policija 80. motorizovane brigade, veovao sam da su ljudi bezbedni.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Hoćete da kažete da niste bili zabrinuti?

SVEDOK ŠLJIVANČANIN – ODGOVOR: Pa nisam bio nešto posebno zabrinut. Verovao sam kad je tamo: policija, jedinica, kad su tamo komandanti, da je onda stanje bezbedno. Jer nije ništa van kontrole, nije ništa što se ne zna.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Ali, rekli ste da ste hteli da se obratite Mrkšiću povodom toga, da li je to tačno?

SVEDOK ŠLJIVANČANIN – ODGOVOR: Ja sam otišao kod Mrkšića da mu kažem to što sam ja vidio u bolnici i šta je dešavalo tog dana u bolnicu, i da vidim koji su dalje... dalji zadaci i obaveze. A mene je Vukašinić upoznao da je on prije toga bio kod... kad se vratio sa Mitnice - da je bio kod Mrkšića i da ga je upoznao. Ver... verovao sam, pošto se tamo nalazio i načelnik Štaba, gospodin Panić, da su oni znali za to sve šta se dešavalo i zašto su ti ljudi otišli tamo.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Da li ste imali nameru da kažete Mrkšiću ne samo šta se dogodilo u bolnici, nego i u kasarni JNA, kako su se tamo ponašali, i kako su se ponašali na "Ovčari" prema tim zarobljenicima? Da li je to bila vaša namera kada ste hteli da se obratite Mrkšiću?

SVEDOK ŠLJIVANČANIN – ODGOVOR: Pa, da budem iskren, ja sam mislio da komandant... komandna linija i komandanti su izvestili o svim dešavanjima šta se tamo dešava u kasarni. Nijesam ja tada bio zadužen za kasarnu. Prema tome, nisam ja ni imao nešto posebno da referišem o disciplini, pošto postoji komandant kasarne. I verovao sam da je Mrkšić tada sa njim u vezi. Nemam ja sad da kontrolišem svaki čas, podsećam Mrkšića ili komandanta kasarne koje su čije obaveze. Znači, ako jedan to starešina može da radi, onda ne bi bilo toliko

starešina, nego bi bio samo načelnik bezbednosti. Ja sam shvat'o kad su te starešine tamo na svojim mjestima, da je to normalno i da funkcioniše dobro.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Da li to znači da niste nameravali da razgovarate s Mrkšićem o napadima kod kasarne, i na "Ovčari"? Dajte mi direktan odgovor molim vas na to pitanje?

SVEDOK ŠLJIVANČANIN – ODGOVOR: Gospodine Moore, ja nisam čuo da su napadi, ja vam još jednom kažem. Znači, ja tog dana nisam imao nikakav zadatak ni za kasarnu ni za "Ovčaru". Starešine koje su se nalazile tamo, one su trebale izveštavati o tim pojavama i o tim zadacima. I sad ja trenutno ne mogu da vam ka'em ovde sada, da vas odma'... i da lažem i časni Sud i vas da pričam kako vama odgovara, jesam li ja mislio. Ja ne mogu da se setim svake misli šta sam mislio, ali sam došao kod komandanta da razgovaramo, da ga pitam i zašto su ti ljudi otišli na "Ovčaru" a ne u Sremsku Mitrovicu, i da ga izvestim šta je urađeno u bolnici dok sam ja tamo bio.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: "Otišao sam do komandanta da ga pitam zašto su ti ljudi otišli u "Ovčaru"... Da? "... ne u Sremsku Mitrovicu i da mu kažem šta je učinjeno u bolnici. " Da li je to zato što ste znali od Vukašinića - da je Vukašinić rekao Mrkšiću da je bilo pretnji i nasilja kod kasarne JNA i na "Ovčari"? Da li je to tačno ili nije?

SVEDOK ŠLJIVANČANIN – ODGOVOR: Pa, jednostavno zato što sam ja znao da su trebali ljudi ići u Sremsku Mitrovicu. I po tome kako mi je Vukašinić rekao, bio sam iznenađen što su sad prebačeni na "Ovčaru". Nije mi bilo jasno, eto. Nisam zano tada trenutno što su oni... A ovo što mi je ispričao Srećko Borisavljević, on mi je rekao da je održana ta sednica Vlade. Ja vam ka'em, i to je za mene bilo iznenađenje, jer ja nisam ni mislio da takva tada Vlada treba postojati. Ali dobro, to je sad... nije moje političko pitanje da o tome raspravljam. I rek'o mi je da mu je Bogdan Vujić rekao da su se loše ponašali prema...

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Gospodine Šljivančanine? Sada me zanima... sad me zanima ono što ste znali u tom trenutku i informacije koje su date Mrkšiću. Kažete da je Borisavljević govorio sa Mrkšićem. Da li je Borisavljević... oprostite, Vukašinić se obratio Mrkšiću. Da li je Vukašinić rekao Mrkšiću šta se događalo u kasarni i na "Ovčari"? To je sve što želim da znam, to je jednostavno pitanje?

SVEDOK ŠLJIVANČANIN – ODGOVOR: Pa, koliko sam ja taj dan saznao od Vukašinića, mislim da ga je... da je upoznao pukovnika Mrkšića sa tijem šta je on, šta se dos... do... dešavalo, koliko sam ja shvatio ga na "Ovčari", i da je uspostavljen tamo red, i da su ti ostali tamo ljudi. Ja ne znam, nismo pričali o kasarni, da je to, taj dan, pričao sa njim o kasarni. Ne mogu se setiti svakog detelja. I ja sam vam... vi mene pitate što sam otišao kod Mrkšića. Pa ja to pokušavam da vam objasnim. Znači, zbog toga, i to što mi je rekao što su ti ljudi otišli na "Ovčaru", a ne na... u Mitrovicu, i zbog onoga što je Srećku Borisavljeviću rekao Bogdan Vujić, da je neko odozgo naredio da se ti ljudi, da će

te ljude uzeti Vlada, da se predaju Vladi. Znači, otišao sam da vidim kod komandanta je li to tačno.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Da vidimo sada taj odgovor koji ste nam dali. Vukašinović je rekao da je rekao Mrkšiću, a Mrkšić nije rekao ništa. Da li je to tačno?

SVEDOK ŠLJIVANČANIN – ODGOVOR: Nisam ja rekao da Mrkšić nije rekao ništa. Ja sam rekao samo da je mene Vukašinović upoznao da je po dolasku sa "Ovčare" upoznao sa tijem šta je dešavalo se na "Ovčari" - i komandanta. I da je bio tamo i potpukovnik Panić. To je on mene rekao.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Ne. U svedočenju ste rekli sledeće: "Nakon toga..." ovo je Vukašinović: "Nakon toga je otišao na Komandno mesto i informisao pukovnika Mrkšića o svemu tome. On je rekao da mu Mrkšić ništa nije rekao." 13663, referenca je 22. ovog citata. "Mrkšić ništa nije rekao". To ste vi rekli u vašem svedočenju?

SVEDOK ŠLJIVANČANIN – ODGOVOR: Ja se ne sećam da sam tako rekao. Ako može da se pročita, ako je neki lapsus onda, ili je prevod pogrešan ili... Stvarno se ne sećam da mi je Vukašinović rekao: "Nije mi Mrkšić ništa rekao." nego, ja sam bio iznenađen i jednostavno slušao to, bio sam iznenađen što su ti ljudi otišli sad tamo, a nisu otišli u Mitrovicu. Ne sećam se da mi je rekao: "Nije mi ništa rekao".

TUŽILAC MOORE – PITANJE: A onda ste vi otišli kod Mrkšića jer ste hteli da ga informišete šta se dešavalo u bolnici, da li je to tačno?

SVEDOK ŠLJIVANČANIN – ODGOVOR: Tačno je, hteo sam ispričati šta sam ja sve uradio u bolnici, i šta sam uradio sa skloništem i tim mojim zadacima koje sam ja obavljao. I kol'ko je ljudi još ostalo u bolnici.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Da li vas je brinulo to što je Vukašinović rekao da mu Mrkšić ništa nije rekao o potencijalnim pretnjama i nasilju prema ljudima na "Ovčari"?

SVEDOK ŠLJIVANČANIN – ODGOVOR: Pa ja sam vam već odgovorio da ja... ne sećam se da je mene Vukašinović rekao da mu Mrkšić ništa nije rekao. Mene je samo iznenadilo, u tom svom razgovoru, ne mogu se setiti svih riječi. Do'će Vukašinović pa ćemo ga pitati. Znači, iznenadilo me zašto su ljudi otišli iz kasarne na "Ovčaru" a ne u Sremsku Mitrovicu. To me je iznenadilo.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Kad ste otišli da vidite pukovnika Mrkšića, da li ste mu rekli o pretnjama u kasarni i ono što je vama Vukašinović rekao da se događa na "Ovčari"?

SVEDOK ŠLJIVANČANIN – ODGOVOR: Nisam mu, nismo pričali, nisam ponavljao šta je mene rekao Vukašinović. I o pretnjama nismo pričali, nego je to bio jedan spontan razgovor. Ja sam se javio. Ja ne znam da li je tada i gospodin Mrkšić žurio ili tako kako je bilo kratko vrijeme, i rekao sam mu da je kolona sa ranjenicima otišla, da su tamo završeni poslovi svi u bolnici i da sam... to

sklonište razminirali, da smo pokupili taj materijal koji smo... i da sam uputio to u Beograd kol'ko se sećam. I u tom mom, toj priči, mene je Mrkšić ponovio... onda rekao ono što sam ja vama rekao ovde. Ako treba, ja ću sad ponovo ponoviti? Znači, jednostavno, u toku tog mog razgovora, dijaloza, Mrkšić je rekao da je održana sednica Vlade, da brigada ide da se odmara, naša Gardijska, da sve preuzima obavezu 80. motorizovana brigada, da je Vlada preuzela dio ljudi koji su bili u kasarni, da bi ih razmenili za svoje zarobljene Srbe. I tu se naš razgovor završio. Onda je mene bilo jasno da su ti ljudi iz kasarne odvedeni... odvedeni zbog toga na "Ovčaru". I verovao sam da će ti ljudi odatle biti negde prebačeni gde ima Vlada neke se... Tada sam tako mislio, ali možda pogrešno. Da ima neko sedište, da se neće držati na "Ovčari". Na "Ovčari" nema ni uslova za držanje ljudi u pritvoru.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Da li je vama Mrkšić rekao da ga je Šušić, koji je bio u kasarni, toga dana stupio sa njim u kontakt i telefonirao mu, Mrkšiću - da ga upozori na ponašanje u kasarni?

SVEDOK ŠLJIVANČANIN – ODGOVOR: Mene Mrkšić ništa nije više govorio tu veče osim ovo. I rekao mi je: "Javi se generalu Vasiljeviću, traže od tebe neke zadatke, i idi se odmori." Da on treba da ide za Beograd, i da se ujutru javim potpukovniku Paniću da mu pomognem, i da brinem o bezbednosti konferencije i toga ostaloga, što će se održati u "kasarni u Vukovar". A u nik... mene Mrkšić nije ni bio dužan da mi podnosi šta je njemu rekao komandant bataljona, šta su oni radili. Znači, to je linija komandovanja – ne... ne referiše meni komandant. Znači, nismo razgovarali...

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Postavio sam vam vrlo jednostavno pitanje. Da li vam je Mrkšić rekao da je o tome saznao od Sušića? Da ili ne?

SVEDOK ŠLJIVANČANIN – ODGOVOR: Nije mi govorio o Sušiću ništa.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Da li je rekao da je od Panića saznao, jer je Panić bio na "Ovčari" i video je premlaćivanja?

SVEDOK ŠLJIVANČANIN – ODGOVOR: Panić je, kol'ko se ja sećam, sedio tada tu u Komandi, i nije ništa pominjao Panića niti je šta o Paniću razgovarao sa mnom.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Da li vam je rekao da ga je Tomić kontaktirao i izrazio svoju zabrinutost zbog onoga što se događa u kasarni?

SVEDOK ŠLJIVANČANIN – ODGOVOR: Nije mi govorio ni o Tomiću, niti se sećam takvog imena.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Da li je rekao da mu je Vukašinović nešto govorio o tome da je zabrinut i da ništa nije preduzeo oko toga?

SVEDOK ŠLJIVANČANIN – ODGOVOR: Ja sam rek'o ono što se sećam da mi je rek'o. Više stvarno mi nije... Vi možete nabrajati bilo kojih drugih imena, ja se ne sećam bilo koga da mi je više... go... gospodin komandant pominjao, niti mi

je podnosio bilo kakve izveštaje ko je njega šta izveštavao, jer on meni nije bio ni dužan da podnosi mene takve izveštaje.

ADVOKAT VASIĆ: Časni Sude?

SUDIJA PARKER: Izvolite, gospodine Vasiću?

ADVOKAT VASIĆ: Hvala vam. Bojim se da nam mnogo ne odmakne transkript. Samo jedna, čini mi se važna ispravka. To je red... strana 38, red je 21. Svedok je rekao da mu je gospodin Mrkšić rekao da ide u Beograd, a u transkriptu stoji da mu je rekao da ide u Beograd sledeći dan. To svedok nije rekao. Znači, u transkriptu je nešto što svedok nije rekao. On je rekao samo da... mu je rekao da ide u Beograd.

SUDIJA PARKER: Hvala vam.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Da kažemo sada nešto molim vas o generalu Vasiljeviću. Rečeno vam je da general Vasiljević hitno želi sa vama da razgovara, i vi ste onda otišli i telefonirali mu, da li je to tačno?

SVEDOK ŠLJIVANČANIN – ODGOVOR: Tačno je. Telefonirao sam mu u Upravu bezbednosti.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: I po vašem iskazu, generala Vasiljevića su brinuli neki dokumenti, zar ne?

SVEDOK ŠLJIVANČANIN – ODGOVOR: Znači, kad je bio prethodnu več general Vasiljević u... kod nas, u našoj... u našim prostorijama, 19. uveče, mi smo njega upoznali šta sve od... imamo od toga šta smo prikupili: stanica, dokumenata, pisama. I ja sam upoznao da nismo mogli da uzmemo sve dokumente iz skloništa komandanta, jer je sklonište minirano. I rekao sam da ćemo mi to u toku dana sa inženjercima uraditi. I general je mene rekao, ja sam ta dokumenta trebao da šaljem načelniku kabineta... načelniku bezbednosti Kabineta, a on je tada, tu več rekao da će se on sa njim dogovoriti da ne bi to čekalo na brzini i važnosti toga - da se šalje direktno njemu u Upravu, jer svakako bi to od načelnik Kabineta trebalo doći u Upravu. I rekao je da će on to dogovoriti sa potpukovnikom Đukićem i da se ja oko toga ne brinem. I ovaj put kad me zvao, sad sam rekao da se ne sećam. Ne mogu stvarno, pokušavao sam...

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Hvala vam.

SVEDOK ŠLJIVANČANIN – ODGOVOR: Nisam završio odgovor.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Izvinjavam se.

SVEDOK ŠLJIVANČANIN – ODGOVOR: I tu več kad sam nazvao telefonom, javio se... nije se odmah javio general Vasiljević. Možda se javio taj dežurni pukovnik, pa možda mi je prenio te zahteve od generala Vasiljevića, ili mi je dao na vezu, ne mogu da se setim. Ali je traženo od mene da hitno pošaljemo to što imamo. I ja sam mu rekao: " To je već u putu prema vama, jer je

poslato još kad smo popodne to, prije pada mraka iz skloništa izvadili što smo mogli da izvadimo. Eto, to je bilo u razgovoru sa nama... sa njim.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: O tome i hoću da vas pitam. Imate sastanak Vlade za koju vi mislite da ne treba ni da postoji. Imate grupu lica koja su prebačena na drugo mesto od planiranog puta. Imate naznake mogućeg nasilja, blago rečeno, i imate komandanta koji vam kaže: "Naš zadatak je završen." Zašto vi niste rekli Vasiljeviću: Generale ili družte generale, šta se ovde događa? Ja ne znam šta se ovde događa, a ja sam načelnik organa bezbednosti. Da li ste vi spomenuli generalu Vasiljeviću ove probleme kako bi on možda mogao da vam da jedan od njegovih mudrih saveta?

SVEDOK ŠLJIVANČANIN – ODGOVOR: Pa gospodine Moore, ja sam rekao da nisam siguran da sam tu veče razgovarao ili sa dežurnim pukovnikom ili sa generalom Vasiljevićem. Ali pošto je general prethodnu veče rekao mene da sva pitanja o pitanju bezbednosti mogu da potpuno prihvatim one zadatke koje daje gospodin pukovnik Vujić i koji je došao iz Uprave bezbednosti za... po tim zadacima. Gospodin Vujić, po informaciji koju mi je dao Srećko Borisavljević, je bio prisutan na sednici Vlade, bio je prisutan čitavo vreme, bio je u kasarni kad su ti ljudi znači odvedeni, odnosno preuzeti od strane Vlade - i ja sam verovao tada. Sad, kad bih ja ovo znao sve kad ovde sedim, ovo što slušam, i to su mudri saveti koje vi mene dajete, ja bi bio naj sretniji čovek da sam ja tada... tada to mogao imalo da smislim i pomislim u svojoj glavi, pa da žrtvujem svoj život, ili da pustim sve te ljude, pa nek' mene sude kao izdajniku moje Armije, a da im se to ne desi. Da sam ja i uopšte pomišljao... ja sam verovao da s... da je general informisan, ako je tamo bio – Vujić, ako su bili ljudi iz Uprave bezbednosti, i da se to zna. I nisam ja generalu dijelio nikakve savete ni tim pukovnicima - jer su oni bili na licu mesta i rešavali o tome. I kad je mene komandant rekao da je ta Vlada zasedala i da je dogovoreno da oni preuzmu te ljude, ja sam mislio da je to sve normalno dogovoreno. Tada sam smatrao da možda i trebaju ljudi da razmene svoje ljude. Mislim, tada sam to tako pomislio. Stvarno nisam raspravljao i nisam... volio bih da sam tada imao ova sva iskustva koja sad imam, pa bih možda drugačije postupao.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Da li to znači da je odgovor - Ne?

SVEDOK ŠLJIVANČANIN – ODGOVOR: Pa nije odgovor - Ne, nego je ovako kao sam vam odgovorio. Ja sam dao širok odgovor.

TUŽILAC MOORE: Časni Sude, da li je ovo prikladan trenutak?

SUDIJA PARKER: Možda je ovo dobar trenutak, gospodine Moore.

TUŽILAC MOORE: Hvala vam puno.

(pauza)

SUDIJA PARKER: Gospodine Lukiću?

ADVOKAT LUKIĆ: Samo jedno pitanje. Razgovarao sam sa gospodinom Mooreom u pauzi. On ne može da predvidi striktno, ali misli da će da završi sa unakrsnim ispitivanjem oko sledeće pauze. Rekao je: "Možda malo pre, a možda malo posle." Ja bih imao oko 40 minuta, 35 - 40 minuta za redirekt, pa bih zamolio Pretresno veće da sledećeg svedoka oslobodimo da danas dolazi?

(Pretresno veće se savetuje)

SUDIJA PARKER: Da, gospodine Lukiću. Onda ćemo početi sa drugim svedokom sutra u 10.00 časova. Gospodine Moore?

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Hvala vam puno. Gospodine Šljivančaninu, 1995. godina je godina kada ste vi saznali da je podignuta Optužnica protiv vas pred ovim Tribunalom, zar ne?

SVEDOK ŠLJIVANČANIN – ODGOVOR: Ja sam 1995. godine bio u Podgorici. I kol'ko se sećam, bio sam na terenu prema gradu Herceg Novom, između Herceg Novog i Dubrovnika. I tada sam pročitao u novinama da je podignuta Optužnica protiv mene.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: I vi ste svakako bili zaprepašćeni takvim navodima i pretpostavljam da ste se raspitali da biste videli u čemu je suština tih navoda protiv vas, zar ne?

SVEDOK ŠLJIVANČANIN – ODGOVOR: Bio sam kao svaki normalan čovek teško zaprepašćen, jer setio sam se šta sam učio u školama da je jedino suđeno SSS... SS oficirima zbog agresije na razne zemlje i fašizma koji su počinili. I bilo mi je teško da se svrstam u takvu kategoriju ljudi, jer znam kakav sam čovek i bio sam u svojoj zemlji. I tražio sam od komandanta Armije da mi omogući prijem kod načelnika Generalštaba Vojske... tada Vojske Jugoslavije.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: I može li se reći da ste vi bili upoznati sa tim da je Optužnica podignuta i protiv gospodina Mrkšića, kao i gospodina Radića?

SVEDOK ŠLJIVANČANIN – ODGOVOR: To sam, rekao sam vam, pročitao u novinama - protiv nas trojice da je podignuta Optužnica.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: I može li se takođe reći da ste kasnije obavesteni, recimo od strane vlasti - da se tu radi o ubistvu lica na farmi "Ovčara"?

SVEDOK ŠLJIVANČANIN – ODGOVOR: Kad sam primljen na razgovor kod načelnika Generalštaba, trebalo je da protekne normalno jedno vrijeme, dugo sam čekao. On je, kol'ko se sada sećam, mene isto tada rekao da je i on to pročitao u novinama, da ništa zvanično nije dobio. Da on ne veruje da su... da je to mogli da rade oficiri Gardijske brigade, i da nema nikakve dokaze za nas, ali da će sve što je u njegovoj moći tražiti da se istraži to pitanje, da ja radim normalno svoj posao;

normalno - da trebam biti zabrinut, ali da će preduzeti sve mere da se to istraži. I kad bilo šta bude potrebno, da će on lično tražiti da ja dođem ponovo na razgovor.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Ali tačno je zar ne, i logično je da ste se zapitali: šta se to tvrdi da sam ja uradio? Gde se to desilo? Želim da saznam detalje. Zar niste upravo to želeli da saznate?

SVEDOK ŠLJIVANČANIN – ODGOVOR: Pa ja sam pokušavao da kontaktiram i mnoge ljude da bih prikupio one informacije koje su tada bili, nisu zajedno bili samnom na službi gdje sam ja bio, nego su bilo po drugim garnizonima, ali smo bili zajedno u Vukovaru. I svi smo bili zaprepašćeni jer smo znali da mi nismo tada znali za zločin i nismo čuli, i nismo vjerovali da se takav zločin mogao desiti. Nismo u svojoj glavi to pomišljali da nešto se može desiti. I ja sam prvo bio zabrinut da nisu možda pobijeni ljudi koji su zarobljeni sa Mitnice. Nisam ni sumnjao na te ljude da su pobijeni iz bolnice, jer sam mislio da je ta Vlada zbrinula te ljude i odvela ih da ih razmeni - kako sam tada dobio iskustvo. Pa sam na spisku, proveravajući spisak koji sam ja imao, tih ljudi sa Mitnice koji su se predali sa oružjem, u novinama nisam našao ni jedno ime tako da se pominje. Pomislio sam da nisu oni civili koji su vraćeni iz Hrvatske ponovo na "Ovčaru", pa nisam vidio da ima tamo na tom spisku... tada, u početku, nije bilo ženskih imena...

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Hvala vam.

SVEDOK ŠLJIVANČANIN – ODGOVOR: ...i nisam vjerovao. Eto, tako da vam kažem, najkraće.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Hajde da probamo da to suzimo. Vi ste mislili da je to mogla da bude grupa sa Mitnice, a nije bila. Onda ste pomislili da je... izvinite, jeste li vi pomislili da bi to mogli da budu ljudi iz bolnice? Jer ako nisu bili sa Mitnice, morali su biti iz ove druge grupe?

SVEDOK ŠLJIVANČANIN – ODGOVOR: Pa nisam pomislio tada, zato što sam vjerovao. Ako su ljudi dati ozbiljnim ljudima da ih razmene za svoje zarobljene, ja sam mislio da su se svi ljudi borili da se tada to nasilje reši, i da se izvrši razmena - da se prekine se rat, i da više nema pogibije. Nisam stvarno mislio da su pobijeni ti ljudi, ja sam mislio da su ti ljudi razmenjeni. Tada sam mislio tako.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Hajde onda da se na to brzo osvrnemo. Vi nimalo niste sumnjali da se tu radilo o ljudima iz bolnice, već da je to bila neka druga grupa ljudi, jel' to želite da kažete?

SVEDOK ŠLJIVANČANIN – ODGOVOR: Tada nisam nimalo sumnjao da ti ljudi koji su navodno odvedeni da se razmene, da su oni pobijeni. Ja sam stvarno mislio da će ti ljudi biti razmenjeni, i da je velika vrlina ljudska spasiti jedan život, jednog čoveka, i da se uspostavi mir na toj teritoriji - da ponovo moramo da živimo zajedno, jer smo i geografski i bilo kako naslonjeni – da jedan bez drugog ne možemo. Ja sam mislio da su ti ljudi razmenjeni.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Pre nego što ste otišli na razgovore u Beogradu 1998. godine, vi niste bili upoznati sa tim da se govorilo da su ubijeni upravo ljudi iz bolnice, da li je to tačno ili nije?

SVEDOK ŠLJIVANČANIN – ODGOVOR: Nisam. Rekao sam vam, nisam bio upoznat. Bilo je glasina po novinama raznih: ubijeni ovi, ubijeni oni. Ali ja nisam upoznat da je to ta grupa, ja sam mislio da je ta grupa stvarno razmenjena. Tada sam mislio tako.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Ja imam dve fascikle, dve grupe dokumentata koje bih sada želeo da podelim. Hvala vam. Dakle, ovo je u istom onom obliku koji smo i ranije koristili. Imamo: indeks na početku, četiri tabulatora, u njima su dokumenti na engleskom i na BHS-u. Sada bih želeo da pogledamo tabulator 1 na engleskom i tabulator 2 na BHS-u. Ovo je jedan časopis, zove se "Monitor". To je crnogorski časopis ili novina, zar ne? To je tabulator 2 za vas, gospodine Šljivančanin?

SVEDOK ŠLJIVANČANIN – ODGOVOR: Znam. To je gospodine Moore tačno. Izlazi list u Crnoj Gori, ali "žuta štampa".

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Hvala vam. Hvala vam puno. I ovde se opisuje intervju sa potpukovnikom JNA Veselinom Šljivančaninom, načelnikom štaba Prve motorizovane brigade. Naslov: "Zašto sam sraonio Vukovar sa zemljom". Gospodin pod imenom Vladimir Jovanović.

Sada bih se osvrnuo na određene delove. Želeo bih molim vas da nastavim...

SVEDOK ŠLJIVANČANIN – ODGOVOR: Mogu li ja nešto da kažem o tom intervjuu?

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Gospodine Šljivančanin, imate fantastičnog advokata koji vas brani i siguran sam da će on moći sa ovim da se pozabavi. Ali sada bih hteo da radimo po scenariju pitanje – odgovor. Sada gospodine, ovo je prvo pitanje iz "Monitora": "Sigurno ste čuli za specijalnog izvestioca Ujedinjenih nacija za ljudska prava (UN High Commissioner for Human Rights) o sudbini 175 pacijenata vukovarske bolnice..." Molim vas da obratite pažnju na reči "pacijenti" i "vukovarske bolnice": "...20. novembra prošle godine, to jest posle oslobođenja. Mnogi od njih su izvedeni iz bolnice kroz sporedni izlaz dok ste vi stajali ispred njega i sprečavali predstavnike Međunarodnog komiteta Crvenog krsta (International Committee of the Red Cross) da uđu govoreći im "Ovo je moja zemlja!". Šta vi znate o svemu tome, o zločinima i o masovnim grobnicama?" A oni tvrde da je ovo bio vaš odgovor: "Ja znam puno o tim događajima i želim o njima da govorim otvoreno i objektivno. Prvo, tokom oslobađanja Vukovara, ja sam sve vreme tvrdio da je cela Evropa protiv Srbije, protiv srpskog naroda i protiv Armije. Mnogo toga lepoga što je bilo oni nisu želeli da čuju. Drugo, bilo je jasno šta oni hoće. Oni žele da srpski i crnogorski narod bace na kolena. Evropljani do danas ne spominju stradanje srpskog naroda. Ja sam ubeđen i znam sigurno da mi iz Gardijske jedinice nismo ni sa kim postupali mimo međunarodnog prava. Mi smo formirali kolone ljudi i to po sledećem kriterijumu: Prvo da se zbrinu žene i deca, a potom ostali. Njih smo poslali u Hrvatsku, ali su

je Hrvati istog dana vratili nazad. Tako da mi jednostavno nismo imali mogućnosti da ih zbrinemo. Bilo je pokušaja od strane zarobljenika i drugih da noću sami beže preko kukuružišta. Takođe, bilo je pokušaja iz ove druge grupe stanovništva da učine nešto. Znači, nekome je srušena kuća, i oni žele osvetu - da nekog ubiju ili unakaze. Ali dok smo mi situaciju držali pod kontrolom, toga nije bilo. Nisam siguran da ima ikakvih masovnih grobnica. E sad, mi pošaljemo 50 autobusa u 20 kilometara udaljene Vinkovce, a oni nam ih vrata, kažu im: "Neka vas armija hrani". Pa nemam ja toliko soba i smeštaja. Mi smo ih ostavljali po zgradama i kućama i nismo ih dirali pošto su bili razoružani". Da se prvo osvrnemo na ovo prvo pitanje. Ja vam kažem da se ovde spominju pacijenti, da se spomne bolnica i činjenica da su ljudi nestali iz bolnice. Sada, da li prihvatate da ste dali intervju "Monitoru"?

SVEDOK ŠLJIVANČANIN – ODGOVOR: Gospodine Moore, vi ste prvo pročitali mnogo toga i otišli u javnost. Niste mi dali da objasnim o ovom intervjuu ništa - ja vam kažem da je ovo izmišljen intervju. Ja sam ovog gospodina koji je pravio ovaj intervju na... na zahtev tada načelnika za informisanje u Generalštabu, zvao se general-major Bauca, i to se sećam, koji je bio i moj profesor na Vojnoj akademiji – primio, jer je gospodin Bauca mene rekao, nazvao i rekao:

"Šljivančanine, pošto si ti Crnogorac, traži čovek iz crnogorskog lista da mu daš intervju. I molim te primi ga, razgovaraj sa njim". Ja sam rek'o: "Nemojte molim vas." reko': " Dosta je bilo intervjuja i svega toga. Ne bih volio da pričam ni o čemu." On je mene, eto tako da ka'em, da ne dužim, kao i moj profesor, ubedio da ga primim. Kad sam primio čoveka, on je toliko bio mržnjom zadojen protiv mene - ovo su sve njegove riječi. Ja nisam jednostavno hteo da mu dam intervju. I rekao sam: "Gospodine, ako moj general kaže da vam dam intervju, daću vam. Idite, napravite pitanja, donesite pitanja, ja ću odgovoriti na pitanja pisano i da autorizujem intervju." I mi smo tu malo ćaskali, pričali neobavezno, on je otišao i obećao da će napraviti pitanja, nikad nije došao niti donio pitanja, a posle je objavio ovaj intervju. Ako vi želite da ga čitate - čitajte ga. Ako treba, dovedite novinara ovde da se sretnemo u oči i da pogledamo jedan dugog - da vidimo da li je ovo istina što ja govorim. Ja ovaj intervju ne prihvatam da je moj. Neke riječi su možda moje, koje smo mi u tom ćaskanju rekli, ali ovo su pitanja i odgovori koje je on sam sastavljao, bez mog znanja.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Hajde da vidimo nešto od ovoga o čemu vi kažete da ste samo ćaskali sa njim. Kada ste vi sa njim samo ćaskali, da li ste i onda tvrdili da su svi Evropljani protiv Srbije, protiv srpskog naroda i vojske?

SVEDOK ŠLJIVANČANIN – ODGOVOR: To su njegove riječi. Nikad nisam to tvrdio. Jer ja sam i te ljude, i dan-danas, ja sam čovek civilizovan iz civilizovanog naroda. I poštujemo ljude i volimo da ugostimo ljude - da dođu kod nas. Svakog sam primao dobro i sa svima sam razgovarao, i nisam tvrdio ja nikad da su ljudi protiv Srbije i srpskog naroda svi. Normalno možda ima tih koji su protiv, koji su protiv. A kome sam šta imao da kažem, ja sam mu kazao na licu mesta. Kao što sam kazao i tada mom projatelju Borsingeru - ako su ginuli moji vojnici, ja sam mu rekao da je to mene žao što mi ginu vojnici i rekao sam mu. Ali smo ostali i dalje prijatelji.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Doći ćemo do vašeg prijateljstva sa gospodinom Borsingerom za koji trenutak, ali je li on vama nešto spomenuo o sudbini pacijentata iz vukovarske bolnice?

SVEDOK ŠLJIVANČANIN – ODGOVOR: Pa vidite, taj čovek koji je došao kod mene, on je već došao sa puno mržnje prema Jugoslovenskoj narodnoj armiji i mene je predstavljao da sam ja Srbin. Nemam ja šta da se libim jesam li ja Srbin ili nisam, ja sam rekao i to... od kako znam za sebe, evo i prije ste me i vi to pitali, ja sam rođen u Crnoj Gori, i kad su me prvi put u srednjoj školi pitali u Sarajevu da se izjasnim šta sam, ja sam napisao da sam Crnogorac i to je tako ostalo. Nikad to nisam menj'o. Ja sam njemu pokušao da objasnim...

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Gospodine Šljivančanin?

SVEDOK ŠLJIVANČANIN – ODGOVOR: Pa evo, da vam dam...

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Gospodine Šljivančanin, ja sam vas vrlo jednostavno pitao da li je on spominjao pacijente iz vukovarske bolnice?

SVEDOK ŠLJIVANČANIN – ODGOVOR: Ja jednostavno posle toliko godina ne sećam se šta je on sve mene spominjao, ali je ovo izmišljeni intervju koji gospodin nije donio da autorizujem, i nisu moje riječi sve koje su u ovom intervjuu upotrebljene. I ja nemam drugo šta da vam kažem, ali me je i napadao i vrijeđao, tada kada je došao kod mene. I tu mržnju je ispoljio kroz ovaj intervju. Dovedite gospodina da svedoči i da se... da ga ispitam ja i moji advokati.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Gospodine Šljivančanin, ne možemo vama da dozvolimo da ga ispitujete. Hajde sada da se osvrnemo na vukovarsku bolnicu. Da li vam je on to spominjao ili nije?

SVEDOK ŠLJIVANČANIN – ODGOVOR: Stavrno se ne sećam, jer sam bio revoltiran njegovim nastupom prema mene, i ja nisam ni slušao šta je on mene sve pit'o. Rekao sam mu: "Donesite konkretna pitanja, daću vam konkretne odgovore i da se autorizuje intervju." Nikad nije došao i nije donio. Objavio je ovaj intervju što sam ja kao čovek, bez obzira na sve njegove ovaj... ispade koje je radio prema mene, porazgovarao sa njim pet do deset minuta; on je iz toga napravio intervju. To za mene nije intervju. I ubacio njegove riječi koje njemu odgovaraju.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Da li ste vi izrekli sledeće reči: "Do današnjeg dana, Evropljani ne pominju stradanja srpskog naroda". Zar to nije bilo vaše gledište u to vreme?

SVEDOK ŠLJIVANČANIN – ODGOVOR: Nije bilo moje gledište, i ne sećam se. Ja sam čak imao dobre odnose sa mnogim ljudima iz Evrope koje sam sreo.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: A da li je on tačno preneo: "Ja znam sigurno da mi iz Gardijske bridade nismo ni sa kim postupali protiv međunarodnih propisa"? To je bilo vaše gledište, zar ne - da ste vi iz Gardijske brigade sa svima postupali korektno?

SVEDOK ŠLJIVANČANIN – ODGOVOR: Ja ni... ovde sam rekao mnogo puta do sad da se stvarno, da sam uveren, tamo što sam god mogao da saznam da pripadnici Gardijske brigade, ja ne kažem, pojedinaca uvek ima, "u svakom žitu ima kukolja". Ali pripadnici Gardijske brigade su se korektno ponašali prema svima, i nisam znao ni za kakvu informaciju da se bave bilo nečim što nije korektno i što nije dosledno.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Hvala. Gospodine Šljivančaninu, ja pokušavam da što je moguće brže ovo završim, rekao sam gospodinu Lukiću da ću završiti u toku ove sednice i molim vas da odgovarate što kraće možete. Da li je tačno da ste vi rekli, ako pogledamo malo dalje u tekstu, da je bilo pokušaja da ljudi nešto urade ukoliko je njihova kuća bila dignuta u vazduh, da se osvete i da ubiju ili da unakaze neke ljude. Da li ste spomenuli da je bilo takvih primera odmazde?

SVEDOK ŠLJIVANČANIN – ODGOVOR: Ja gospodine Moore stvarno iskreno govorim čitavo vreme. A sad kad... kad pominjete ovaj intervju, ja sam i tada, kad sam vidio prvi put da je izašao - zgrozio se. I čak sam tražio mnogo puta tog čoveka da se sretnemo, nikad nije imao hrabrosti da se vidi, da razgovaramo, pa su mi iz uredništva "Monitora" nudili takozvanu "zlatnu stranicu" mogu vam i dati ime urednika koji je dolazio kod mog brata od strica čija je sestra udata za tog... za tim mojim bratom. Ovaj urednik tog "Monitora" nudio mi "zlatnu stranicu" da opovrgnem, a ja sam rekao: "Neću da se prepisujem sa ovakvim ljudima koji se nekorektno ponašaju i nemaju ni malo novinarske etike." I mogao sam da koristim i to, ali nisam hteo da se ni s kim bakćem i prepričavam preko štampe. Ja se riječi ne sećam koje sam njemu govorio. Da vam ka'em jeste, to sam mu rekao dobro, ovo loše mu nisam rekao.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Gospodine Šljivančanin?

SVEDOK ŠLJIVANČANIN – ODGOVOR: Da?

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Gospodine Šljivančanin, jeste li vi njemu spomenuli da je možda bilo nekih incidenata, da je nekome srušena kuća, i da je zato bilo pokušaja osvete – da se neko ubije ili unakazi, vrlo jednostavno pitanje?

SVEDOK ŠLJIVANČANIN – ODGOVOR: Ne sećam se da sam sa njim razgovarao. U stvari, sve to što je bilo razgovarano, više se odnosilo na neka nacionalna pitanja. Ne sećam se da smo mnogo pričali o Vukovaru.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Da li ste mu spomenuli da niste sigurni da je bilo ikakvih masovnih grobnica?

SVEDOK ŠLJIVANČANIN – ODGOVOR: Pa ja vam kažem gospodine Moore, ja stvarno me... zbog njegove iritacije sa kojom je nastupao prema mene - ja ne mogu da se setim da sam... jednostavno sam bio iznenađen sa takvim ponašanjem jednog novinara, koji je došao da pravi intervju na preporuku mog pretpostavljenog generala, i v... i čak me vređao. Znači, ne... ne mogu sad, sve što bi vam rekao i pozitivno i negativno, ne mogu da se setim. Jednostavno vam

kažem da je ovo izmišljen intervju. I upotrebio je mnogo fraza koje nikada nisu moj žargon.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Jeste li vi spomenuli činjenicu da niste sigurni da ima ikakvih masovnih grobnica? Da li su vam pominjane masovne grobnice?

SVEDOK ŠLJIVANČANIN – ODGOVOR: Ja sada ponovo vama kažem, posle toliko godina i tog našeg susreta takvog, kako da kažem, možda i neljudskog, ne mogu da vam dam odgovor precizan ni da sam mu spomenuo, ni da mu nisam spomenuo. Znači, ne znam čak ni šta me je pitao, ali znam da je bila... da su bila pitanja većinom uvredljiva.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Pa da vidimo koje je bilo sledeće pitanje: "Dva i po kilometra jugositočno od farme "Ovčara", tvrdi se da postoji masovna grobnica. Ljudi govore o dve noći stalnog klanja i preko 300 pobijenih među kojima ima i civila i žena. Vlada takozvane SAO Krajine nije dozvolila..." ne mogu da pročitam ovu reč "...UN ekspertima da obave istraživanje na tom lokalitetu. Da li je bilo spomena o masovnoj grobnici jugositočno od farme "Ovčara"?"

SVEDOK ŠLJIVANČANIN – ODGOVOR: Pa to je njegovo pitanje, kol'ko ja vidim. Ja... to je on napravio sam pitanje. I dao sam odgovor. Možda sam ja tada rekao, pokazao njemu dokumenta o Mitru Karauli, pošto se po... po... da... da ti ljudi su živi. Možda sam mu to pokazao da ja sam sumnjao u to. Pošto je pominjao ovde Mitra Karaulu. Znači, ja sam želio da razgovaramo ljudski, ali on je nastupao tako kako je nastupao.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Da li je uopšte spominjano da je veliki broj ljudi pobijen u tom sektoru?

SVEDOK ŠLJIVANČANIN – ODGOVOR: Ja vam opet kažem, pošto ovde vidim sad cifre neke, 183 i Dmitar Karaula. Znači, ja sam njemu pokazao papir ljudi, da to nije istina, da su ljudi živi, verovatno. U toj... naboju koji je on prema meni imao, pošto on to spominje. Ali ne sećam se, stvarno se ne sećam opet da vam kažem... Ja sam govorio mu da donese pitanja, da ću ja napisati odgovore za njegov intervju.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Da li je spominjana Vlada?

SVEDOK ŠLJIVANČANIN – ODGOVOR: Ne sećam se. Ne mogu da se setim.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Navodno ste odgovorili sledeće: "Zašto se spominje "Ovčara"? Mi smo ponudili Dmitru Karauli, komandantu sa Mitnice slobodan prolaz za sve ljude i sve garantujemo. On je došao do mene i rekao mi da njemu sudimo, a ostale da pustimo, što sam ja cenio, iako je bio veliki zlikovac. Nije tačna cifra koja se tu pominje od 175. Bilo ih je 183, čini mi se. Imam taj spisak negde. Oni su se nama javljali i rekli: "Mi smo ustaška vojska". Kraj citata. Da vidimo sada šta ste vi znali u tom trenutku. Prvo, kao što ste nam rekli, bilo je razgovora sa njim o Karauli, to je tačno, zar ne?"

SVEDOK ŠLJIVANČANIN – ODGOVOR: Pa gospodine Moore, ako sam razgovorao, ja ne mogu da se setim razgovora sa takvim čovekom koji sam vodio, ja sam mu tražio da napravi pitanja, da dođe, da razgovaramo korektno. Ali možda je na neku njegovu insinuaciju o pogibijama i ostalo... ja, ne da sam mu dao, pošto pominje tačnu cifru i ime čoveka, možda sam mu odma' tog trenutka pokazao spisak i ljude koji su svi živi, kako sam proverio 1995. godine, rekao sam vam, ono čitajući iz novina - i da niko od tih ljudi nije nastradao. Znači, a stvarno, svih detalja sa tim čovekom koji me je odma' iritir'o prvog trenutka kad je došao kod mene - ja ga ne bi ni primio da nije insistirao taj general. Znači, ja se, ovo su njegove proizvoljne mnoge riječi koje je on ovde ubacio.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Idemo dalje, gospodine Šljivančanin. Zanima me ono što ste tada znali: "Cenio sam ono što je rekao, mada je bio veliki zlikovac. Nije tačna cifra koja se tu pominje, 175, bilo ih je 183." Čini mi se da ih je bilo, koliko se sećam, 182: "Bilo ih je oko te cifre, nešto više od 180. 175 vojnika i sedam oficira, po mom sećanju". Dakle, to je onaj broj koji ste vi znali u tom času, zar ne?

SVEDOK ŠLJIVANČANIN – ODGOVOR: Gospodine Moore, ja sam znao još u Vukovaru da se na Mitnicu predalo, ja se izvinjavam, ali ne mogu pamtiti svaku cifru, ali da se predalo na Mitnici 170, 183 čoveka sa oružjem. Tako mi se čini, ali možda sam pogrešio za jednog, dvojicu. To sam znao tada. U Vukovaru sam to znao.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Ali u svedočenju, pre nekih četiri, pet minuta, kada sam govorio o Mitnici, rekli ste: " Mislim da imam dokument koji sam mu pokazao." Da vidimo šta on kaže da je vaš odgovor: "Mislim da ih je bilo 183. imam taj spisak negde." To se potpuno poklapa sa onim što ste malopre rekli Pretresnom veću, zar ne – da ste imali taj spisak?

SVEDOK ŠLJIVANČANIN – ODGOVOR: Nisam ja njemu rekao, nego sam ja imao kod sebe spisak, i... i imam ga i dan danas. Znači, imam spisak sto... evo sad, mogao bi da pogledam u papirima koje sam dao advokatima da li je 183 ili 182 – poimenično imam spisak ljudi koji su se sa oružjem predali na Mitnici u zoni dejstva Gardijske brigade. Imam spisak, imao sam ga i u Vukovaru, imam ga i danas. Imao sam ga i tada.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Pa dopustite da vas onda pitam. Ovde vas pita: "Ali ovde se govori o pacijentima vukovarske bolnice?" Dakle, on kaže: "Dobro, vi govorite o Mitnici, ali ovo pitanje se odnosi na pacijente iz vukovarske bolnice, to nema nikakve veze sa Mitnicom?" A vi odgovarate navodno: " Da vam kažem... Mi smo te zarobljenike doveli na "Ovčaru". To je neko selo. Međutim, oni su bili obezbeđeni stražama i mi smo sprečili bilo kakav masakr nad njima. Oni su tu bili dan ili dva i onda smo ih sproveli direktno u zatvor u Sremsku Mitrovicu. Mnogi od njih su nedavno pušteni na slobodu. A svi iz bolnice su u pratnji EU (European Union) i svih drugih organizacija sprovedeni u Hrvatsku. Istoga dana, Hrvati su ih vratili". Dakle, s obzirom na taj odgovor, kaže se ovde:

"... svi iz bolnice su sprovedene u Hrvatsku." Da li se sećate da ste mu odgovorili o tim pacijentima koji su odvedeni iz bolnice - da su svi sprovedeni u Hrvatsku? **SVEDOK ŠLJIVANČANIN – ODGOVOR:** Gospodine Moore, ja vam ponovo kažem, ovo su proizvoljne riječi čoveka koji je pokušao da priča samnom, i objasnio sam, da ne ponavljam više, kako je bilo. A ja i ovde odgovorno pred ovim Sudom... časnim tvrdim, i evo vama kažem, pročitajte i izveštaje Crvenog krsta i i Evropskih posmatrača; i oni u svojim izveštajima tvrde da su pacijenti iz bolnice sprovedeni tačno četiri stotine i ne znam kol'ko, onako kol'ko je bilo dogovoreno po nekom sporazumu. Znači, to sve ima. I ja ne znam zašto je ovaj ovako napis'o, iako je i on mene tada, pa kad bi gledali i to, i ono se potvrđuje ono moje što sam ja prije rekao da ja nisam nikad sumnjao da su ljudi koji su dali za razmenu ubijeni na "Ovčari", nego sam mislio da su to nastradali neki civili, ali nisam imao podatke da su ti civili nastradali... nisam imao podatke, nisam znao za to.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Ali to ne može biti tačno, uz svo moje dužno poštovanje, jer ste nam pre pauze rekli da vam je rečeno da je bilo nekorektnog ponašanja u kasarni i nasilja na "Ovčari". Uvek postoji opasnost, misleći zdravo razumski, da nešto može da krene po zlu, zar ne?

SVEDOK ŠLJIVANČANIN – ODGOVOR: Gospodine Moore, sam rat, a posebno takav međunacionalni oružani sukob je najviše zlo koje može zadesiti jedan narod. Prema tome, tamo svi nose oružje, svi su napeti, svi su nervozni. Pa pričao sam vam i primere naših starešina koji su bili psihički pukli, pa su napustili položaj, pa su završavali na VMA i tako redom. Znači, sve je to jedno zlo koje je nas zadesilo. I ne možete vi sada od mene da tražite da ću vam ja kazati: "To je bilo idealno." Nije bilo idealno, ali smo se trudili, preduzimali mere da se zaista spriječi svaki nered i svako zlo. I u mom kraju, odakle ja potičem, moje vaspitanje je tako, da nečasna dela, zlo, kukavičluk, izdaja su gore od smrti. I to baca se prokletstvo na ljude, na potomstvo - i ja se toga uvek držim. I borili smo se da... da... da... da ljudima pomognemo kol'ko možemo, a ne da pravimo još veći nered i još veća zla.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Gospodine Šljivančanin, sad ću da se vratim na ono pitanje i odgovor, pa ćete vi reći da li je to bilo rečeno tada ili nije bilo i da li je neka tema spominjana ili ne. Da li razumete? To će nam omogućiti da brže napredujemo. Pitanje "Monitora": "Vi ne znate za noćno odvođenje pacijenata u autobusima sa "Ovčare"? Šljivančanin: "Ne, svi su po spisku odvedeni u mitrovački zatvor: Taj spisak imaju međunarodne organizacije i one su ga proveravale. Znači, ni streljanja ni ubijanja nije bilo. Doduše, postojali su leševi koji su skupljani na gomilu prilikom čišćenja grada. Bile su to uglavnom ustaše. Zamislite kako je bilo teško njih sahranjivati, a uz to im u isto vreme, davati i neke vojne počasti." Da li je to pitanje bilo postavljeno - da ili ne, molim vas?

SVEDOK ŠLJIVANČANIN – ODGOVOR: Ovo je... sve ovo ovde je proizvoljni komentar jednog čoveka koji je izvlačio neka pitanja kako njemu odgovaraju, nešto je napisao lepo, pa onda posle doda drugo, kako njemu odgovara. A ja se ne sećam da smo mi o takvim stvarima razgovarali.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: "Vi znate ko je Arkan?". Odgovor: "Da". Je li to pitanje bilo postavljeno?

SVEDOK ŠLJIVANČANIN – ODGOVOR: Ja vam opet kažem, taj gospod... juče ste me pitali isto, samo da kažem, ali nisam završio razgovor - gospodin je mrtav. Uz svo dužno poštovanje, o mrtvima sve najbolje, i ne sećam se da smo o njemu razgovarali, ali ja tog gospodina nisam nigde u mojoj blizini vidio, niti je bio blizu mene, dok smo bili u izvršenju borbenih zadataka.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Sledeće pitanje: "Hoću da ovo napišete: Arkanova vojska nije učestvovala u oslobađanju Vukovara, nego "Borova naselja". To mora da se razgraniči" To vi niste rekli, zar ne?

SVEDOK ŠLJIVANČANIN – ODGOVOR: To je... to je njegova konstatacija. Možda je on bolje to znao od mene gde je Arkan bio. I tačno je ovo da je Arkan bio možda na tom području, ali nije bio sa Gardijskom brigadom. Na području Borova naselja, ali sa nama nije bio. Onda je... onda je... onda je on ovo već imao informacije da je Arkan bio.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Sledeće pitanje: " To ne menja stvari." kaže on; vi ste navodno odgovorili: "Oni su pokušali da stupe u kontakt sa nama, ali ja nisam hteo da primim nikog u Operativnu grupu Jug ko nije bio spreman da izvršava moja naređenja ili mojih pretpostavljenih. Što se Arkana tiče, nikad se u Vukovaru nismo sreli, niti je dolazio u Vukovar dok smo mi bili tamo, nikada". Dakle, da li je uopšte spominjan Arkan, vezano za njegovu pomoć Operativnoj grupi Jug ili nije?

SVEDOK ŠLJIVANČANIN – ODGOVOR: Gospodine, ovaj gospodin novinar je mene predstavljao kao komandanta, a to su predstavljala mnoga sredstva informisanja i veličali me i ostalo. I on je ovo njegovo - proizvoljan odgovor. Ja vam kažem, gospodin kojega sad pominjemo je mrtav. O mrtvima sve najljepše, i ja sa tim čovekom o tim ljudima nisam razgovarao.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Jedan aspekt na 3. stranici engleske verzije me zanima. Dugačak odgovor nakon Arkana, koji počinje sa: "Ne, ja ne mogu da krivim za zločine Arkana ni bilo koga drugog. To je naša slabost, što o tome govorimo. Mi stalno među sobom tražimo zađevce. Ja mogu da prihvatim samo ono što vidim, a ne što slušam. Tako hrvatski časopis "Globus" na primer za mene tvrdi da sam najveći zločinac hrvatskog naroda. To ne mogu ni da sanjam - šta mi sve pripisuju. Ja o ustaškim zločinima mogu da govorim zato što sam ih doživeo (na primer, ubili su mog vozača). Hrvati su prvi počeli da prave zlodela". Da li ste tom novinaru spomenuli da je ubijen vaš šofer gospodin Popović?

SVEDOK ŠLJIVANČANIN – ODGOVOR: Ja vam sad ponovo još odgovaram, i ako treba po stoti put, da me je taj novinar iritirao kad je došao, kratko smo prozborili, ne sećam se da sam mu pričao ni o vozaču, ni... uostalom, možda je to pročitao iz drugih novina. Ja jesam pričao često da je poginuo moj vozač, i bilo mi ga je za... zaista žao kao mladog čoveka - i danas mi ga je žao, zato što nije ni metka opalio, i nije ni nosio oružje. I poginuo... u zasedi koju su nam postavili. E,

možda je on sa nekih televizijskih emisija i novina drugih izvadio i pričao o tom mom vozaču. Ali ja vam... molim vas, gospodine Moore, ako želite i dalje da čitate ovaj intervju, ja nemam pravo da vam to zabranim, vi čitajte. Ja vam ka'em: ovo je izmišljen intervju, većina je pitanja izmišljena, većina odgovora je izmišljena i ja ne prihvatam ovaj intervju kao svoj.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: I na kraju pitanje: "Gospodine, da li vam je poznato da su Vukovar branili i Hrvati i Srbi? Šljivančanin: Da su ga branili Srbi – Ne. Nije bilo Srba. Bila su samo dva Srbina iz mešanih brakova. Oni su mi se predali i rekli su da su prisilno mobilisani."

Je li to spominjano tom novinaru dok ste razgovarali sa njim?

SVEDOK ŠLJIVANČANIN – ODGOVOR: Moj stav je uvijek bio da su Vukovar branili svi pošteni građani Jugoslavije i među njima i pripadnici Jugoslovenske narodne armije - nijesu imali od čega da ga brane - nego su razoružavali paravojne formacije, jer je to bio naš grad. A takve stvari novinarima nisam govorio.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Hvala lepo. Skoro da sam završio sa pitanjima vezanim za ovaj dokument. Sledeće pitanje: "Zašto ste sravnili Vukovar sa zemljom?" a onda vi odgovarate; pročitacu ovo, da bih bio korektan: "Mi nismo hteli da rušimo Vukovar, ali ako hoćemo da vodimo neku vojnu operaciju... postavljalo se pitanje kako rušiti gradove, kako rušiti svoju otadžbinu, kako ubijati sopstveni narod sa kojim si do juče bio prijatelj? Ali kada je svim silama od strane: ustaške Hrvatske, Evrope, od strane svih napadnuta Armija i srpski narod, onda smo mi pokrenuli odlučujuću bitku za Vukovar. Recimo, da je tada ustaški komandant Dedaković došao kod mene i rekao: Ej majore, oficiru, četniče; da mi je rekao: Slušaj, da se dogovorimo kao ljudi, ja bih svim mojim vojnicima zabranio da pucaju. Ali kad su mi 6. oktobra ubili vozača, neka mi priča ko šta hoće, ja više milosti prema tim ustašama nisam imao niti ću ikada imati." Da li je bilo govora o Dedakoviću, ustaškom komandantu?

SVEDOK ŠLJIVANČANIN – ODGOVOR: Gospodine Moore, ja vam opet ponavljam. Ja sam, i ovde je još bio jedan svedok navodno, P-02 koji je izveštavao, pa je pričao neke priče koje nisu istinite; ja jesam sa gospodinom Dedakovićem razgovarao i nudio mu da se ne ubijamo i da ne ginemo, i da nađemo rešenje. I oni su sve to prenosili novinari - kako njima odgovara. Neko je pravio od toga dramu, neko je pravio komiku, neko je je izveštavao ovako. Znači, novinar kao novinar - piše. Možda je i ovaj preuzeo te neke delove od toga. Ja se, opet vam ka'em, ne sećam da sam sa ovim gospodinom razgovarao o svim ovim stvarima koje se ovde navode... Mož... ovo o vozaču što on priča, ponovo mene, mene je, ja vam ka'em, kao čoveka pogodilo kad je vozač poginuo. I bilo mi je teško i rekao sam, i ovde ponavljam, kad smo tek došli u Vukovar, ja sam mislio da će taj narod našega grada i naše države - kad vidi svoju vojsku, sami reći: "Došla je vojska, nemojte da pucate na našu vojsku." I osećao sam se ružno kad je poginuo vozač, jer sam doživio. Ne morete ništa se osećati ružnije nego dok... dok doživite.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Gospodine Šljivančanin?

SVEDOK ŠLJIVANČANIN – ODGOVOR: Pa evo, ja ne znam onda... vi čitate odgovor čoveka koga niste, dovedite onda ovoga čoveka, pa sa njim razgovarajte. Ja ne znam šta da vam kažem onda. A prekidate mene da kažem svoje mišljenje. I čitate odgovor čoveka. Dovedite ga ovde u Sud i neka priča onda.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Sledeće pitanje: "Šta mislite o braniocima Vukovara?" Spomenuli ste jutros mislim, Marina Vidića Bilog - kao jednog pristojnog i humanog čoveka. Šljivančanin: "Oni su dali mangupima i huliganima da vode rat. Kad sam zarobio Marina Vidića..." dakle, znali ste to "...ja sam mislio da je to ličnost. On je bio poverenik Hrvatske vlade za Vukovar. Ali kada sam ga prvi put vidio, to je bio najobičniji uličar, a on je rukovodio Hrvatskim narodom. On? Dok smo razgovarali, popio je flašu rakije koju sam mu dao. Kako takvi ljudi mogu da vode jedan narod u slobodu i demokratiju?" Dakle, Marin Vidić je neko sa kim ste se dogovarali, je li tako?

SVEDOK ŠLJIVANČANIN – ODGOVOR: Pa ja sam ovde javno rekao pred čitavom svestkom javnošću i pred svima da sam ja imao vrlo korektan razgovor sa Marinom Vidićem. I tačno je da je on čovek zatražio piće, i pričao mi kako je ranije bio čak u nekom muzičkom orkestru, svirao u kafanama - i popio je, da li jednu, dvije čaše, nisam mu brojao, možda i tri? Ali zar bih ja huligane pustio da spavaju i prenoće u sobi u kojoj sam i ja spavao, ako ovako ovaj novirar misli. Ako sam ja negde u novinama rekao da sam pio rakiju sa Marinom Vidićem, oni su sad njega predstavili da je on huligan. Znači, takvim se riječima služio i ovaj nečasni novinar koga treba dovesti, pa da se pogledamo u oči. I ja ne... ne... nisam, ne bih onda sedeo sa Marinom Vidićem i pevao pesme i razgovarao o onim stvarima o kojima je on pričao, da sam ja mislio...

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Gospodine Šljivančanin?

SVEDOK ŠLJIVANČANIN – ODGOVOR: Pa nema potrebe da ja hvalim Marina Vidića, ja pričam istinu.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Hteo bih da pređemo na sledeće pitanje, gde se spominje Šešelj. Sećate se da sam vas pitao o Šešelju: "Gospodine potpukovniče, da li Šešelj može da vodi jedan drugi narod? Šljivančanin: Ja ne kažem da može a mislim da nikada neće ni moći. "Monitor": Nemojte tako, juče ste u Vukovaru ćaskali sa njim?"

Juče sam vas pitao o toj svečanosti u Vukovaru, i da budem pošten prema vama, rekli ste da niste razgovarali sa njim. Međutim, s obzirom na trenutak u kome je nastao ovaj intervju a to je isti trenutak za koji ovaj svedok tvrdi da vas je video u Vukovaru; i drugo, Florence Hartmann je rekla da vas je videla u Vukovaru, zar ne?

SVEDOK ŠLJIVANČANIN – ODGOVOR: Pa prvo ovaj... ovaj no... ako ka'ete na ovog novinara, on nije mogao da me vidi u Vukovaru, pošto on nije bio u Vukovaru, znači sa Šešeljem. Ja nisam ni rekao juče da ja nisam vidio Šešelja. Ja sam vam rekao u Vukovaru sam ga vidio kad je dolazio drugi put, negde na susretu ulica Prvomajske i ulice Nove. Mogu da vam nacrtam ako treba, kad sam

se vraćao iz naselja "Boško Buha". To je... i da smo se kratko tu sreli, ispričao sam vam o tome svemu. A inače, ovo, ako je on zapisao, ja i sad ovde sam javno rekao da ja nikada nisam poštovao političke stavove gospodina Šešelja, niti mislio da je on neki veliki političar, niti mislim i danas. Ako vam i treba i to da objasnim zbog čega, mogu vam i to objasniti? A drugo, djeca mala, kad gledaju crtani film u pola osam, ispred Dnevnika, onda jedna baka hoće da gleda Dnevnik, a unuka hoće crtani film, a ona je htela da gleda tada dijaloge u Skupštini, đe je najviše Šešelj je pravio komiku. To je... nije Skupština, nego komika. Pa onda ta mala ako kaže baci: "Evo bako, uključi ti sad onaj tvoj crtani film, pa gledaj." Eto, tako je naš narod gledao na te neke istupe i neka... neke zezancije koje smo morali da prođemo i da proživimo.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Ali, vi ste bili u Vukovaru u novembru 1992. godine, zar ne?

SVEDOK ŠLJIVANČANIN – ODGOVOR: 1992. godine bio sam i objasnio sam kad sam bio.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Hvala vam. I na kraju, molim vas da pređemo na poslednje pitanje. "Ako Vojska Jugoslavije uvede šajkaču i kokardu, kao službene oznake, da li bi ste je vi stavili na glavu? Šljivančanin: Stavio bih, zašto da ne?" Da li je to spomenuto, gospodine Šljivančanin?

SVEDOK ŠLJIVANČANIN – ODGOVOR: E, gospodine Moore, dozvolite mi da vam objasnim. To je najveća izmišljotina u ovom intervjuu. I da vam ka'em nešto. Kad sa ja bio komandant u Podgorici, moj pokojni otac je bio na smrti, u bolnici. I mene su javili, došao sam sa terena da ga posetim. I ja sam tada nosio znak Vojske Jugoslavije koji je bio dva orla, ne znam kako se zove, na kapi. I kad me je moj otac vidio, a skoro je bio da umre, on je rekao: "E, moj sine, i ti si stavio orlove." Znači, to je bio znak Vojske Jugoslavije. E, kaže: "Znaš li kol'ko je sine krvi proliveno da petokraka bude na kapi, pa je skinuste? Nije dobro, nećemo imati ni državu, čim ste to uradili." Znači, uvek sam bio protiv kokarde, i danas sam protiv kokarde, a ovo su potpune izmišljotine i laži.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Da se vratimo sada na tabulatore 3 i 4. Nemamo dovoljno vremena da idemo u detalje, ali tu vidimo jedan intervju od 29. novembra 1991. godine, bukvalno nedelju dana posle pada Vukovara, i vidite fotografiju kako se vi opuštate u vašoj uniformi. Mislim da je reč o dokaznom predmetu broj 354, a naslov je "Povratak ratnika". Da li prihvatate da je vođen taj razgovor?

SVEDOK ŠLJIVANČANIN – ODGOVOR: Gospodin koji je vodio razgovor samnom je bio u ovoj sudnici, ispitivali su ga svi. Razgovor je nastao u jednim vrlo specifičnim uslovima i to 24. novembra u kasnim večernjim satima, možda tamo negde između dva... dva... jedanaes' sati noću i dvanaes'. Kad sam došao umoran, žurio sam kući, i na silnu intervenciju tih novinara i odluku nekih mojih pretpostavljenih starešina, ja sam kratko sa njima porazgovarao, ali nisam ovoliko pričao kol'ko su oni ovde zapisali. Normalno, novinari kao novinari, napravili su intervju, i sećam se toga. Tog razgovora se sećam.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Generalno govoreći, da li biste rekli da je ovaj intervju tačan?

SVEDOK ŠLJIVANČANIN – ODGOVOR: Pa i ovde... za mene je intervju tačan kad novinar donese pitanja i ja napišem odgovore, onda je to moj intervju. Ako on samnom razgovara, pa posle piše odgovore kako njemu odgovara, to nije moj intervju, to su proizvoljni... interpretacija nekog mog razgovora. Nešto se možda doda, nešto se oduzme. I novinar normalno piše u tim uslovima šta njemu trenutno za taj njegov list odgovara. Ali, ne slažem se da je sve ovo možda u intervju što sam ja izgovorio, jer nije pisan mojom rukom. To je pisan rukom novinara.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: A da li ste im pisali i zatražili "zlatnu stranicu" kao nadoknadu?

SVEDOK ŠLJIVANČANIN – ODGOVOR: Nisam ja ni tada tražio, ono što sam rekao za "Monitor" - "zlatnu stranicu", nego su oni mene nudili - a ja nisam hteo. A za ove sam, kad je intervju izašao, odmah drugo jutro razgovarao sa novinarom Vlahovićem, evo pozovite ga, i kritikovao zašto su objavili moju sliku na naslovnoj stranici, zašto su me nazvali vitezom, i tražio da to nije ni malo korektno. A oni su onda ponudili opet drugi intervju, kao evo, sad ćemo ti dati taj novi intervju. Ja nisam hteo više da sa njima ni razgovaram, niti sam sa njima kad više pravio intervju.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Hteo bih da se pomerimo od ove fascikle. Ja ću zatražiti za "Monitor" da se uvede kao dokazni predmet?

SUDIJA PARKER: Dokument se uvodi u spis.

sekretar: To će biti dokazni predmet 849, časni Sude.

TUŽILAC MOORE: Časni Sude, mislim da je ovo poslednja fascikla koju imamo. Zove se "Beogradske izjave", da bih svima pomagao. Isti je format kao i prethodni, četiri tabulatora gde se nalaze izjave. Da pomognem Pretresnom veću i svima u sudnici, nadam se da u engleskoj verziji imate broj stranice na levoj strani, a postoji i broj stranica u verziji na BHS-u, tako da svi možemo da se snađemo.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Gospodine Šljivančanin, prvi intervju, ja ću ih nazivati intervjuima ili izjavama, čisto da bi nam bilo lakše. Ne želim da pomislite da nešto želim da iskoristim iz toga, ali prvi je intervju od 14. februara 1998. godine? Za vas je to tabulator 2?

SVEDOK ŠLJIVANČANIN – ODGOVOR: Razgovor sam... 14. februara 1998. godine... obavljen je razgovor samnom u prostorijama Uprave bezbednosti koji je trajao... pa, po mene - skoro čitav dan.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Hvala. Ono što sada želim da pogledamo su neka kratka pitanja. Imamo datum 12. januar na samom vrhu. Ne spominje se na šta se odnosi. Ono što mene interesuje jeste kada ili koliko ste vi unapred saznali da oni žele da obave razgovor sa vama i da će to biti 14. februara? Kada je vama to bilo rečeno? Ne morate mi reći tačan datum, samo vreme otprilike?

SVEDOK ŠLJIVANČANIN – ODGOVOR: Moram da budem precizan, to znam dobro, i nema otprilike gospodine Moore. Ono što znam hoću da ka' em tačno. Ja sam bio slušaoc Škole nacionalne odbrane, bila je subota, ujutru oko 8.00 časova, subota. Pozvao me načelnik Centra, došao sam kod njega u kancelariju i rekao je: "Izvolite javite se generalu... načelniku Generalštaba Perišiću, želi s vama da razgovara telefonom." Ja sam se javio, to je bilo znači negde 8.30 - 9.00 te subote. General Perišić mi je rekao telefonom: "Gospodine pukovniče, u 11.00 sati ili u 10.45, ne sećam se tačno, javite se u Upravu bezbednosti kod generala Ace Dimitrijevića, želi nešto s vama da porazgovara, ja sam dao za to saglasnost." Evo i javio sam se tog trenutka kod generala Ace Vasiljevića, kad je rečeno. I tada sam prvi put od generala Ace Dimitrijevića čuo da treba da se obavi razgovor samnom u vezi sa Vukovarom.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: I može li da se kaže da ste vi do 1998. godine saznali da se sugeriše da ste vi zajedno sa drugima učestvovali u ubistvima ljudi iz bolnice i da su se ta ubistva desila na "Ovčari"?

SVEDOK ŠLJIVANČANIN – ODGOVOR: Pa ne može tako, to ja nisam shvatio, nego je... ono što sam rekao, postojala, znači, u štampi Optužnica, da smo mi optuženi. Ja sam vam rekao da sam išao na razgovor kod načelnika Generalštaba i da je on tražio da se to ispita. Čak posle sam tog išao i kod vojnog tužioca, i tražio sam i tada razgovor kod gospodina Dimitrijevića, ali me nije primio. Kad sam bio kod generala, rekao je da će me primiti kad bude imao vremena. Znači... ja posle, čekajući to šta će preduzeti nadležni vojni organi, nisam mnogo ni više mislio, verovao sam da će me zvati kad bude trebalo, jer nisam bio u mogućnosti da... da preduzimam neke druge mjere.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: To nije ono što vas ja pitam. Postavio sam vam vrlo jednostavno pitanje, a to je: vi ste do tog vremena već znali da postoji Optužnica protiv vas koju je izdao Međunarodni sud (ICTY) i pitam vas da li ste vi znali da se ona odnosila ne samo na Vukovar nego i na ubistvo ljudi iz bolnice koji su pobijeni na "Ovčari"?

SVEDOK ŠLJIVANČANIN – ODGOVOR: Ja vam sad ponovo odgovaram, ja nisam imao tu Optužnicu u rukama da konkretno pročitam šta piše, osim onoga što piše u štampi, a svaka štampa je prenosila kako je kome odgovaralo. Znači, čekao sam zvanično od zvaničnih organa i zvaničnih propisa - šta je to što se stavlja mene na teret.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Da li ste znali da se nezvanično priča da ste vi bili jedan od ljudi odgovornih za ubistva na "Ovčari"?

SVEDOK ŠLJIVANČANIN – ODGOVOR: Znao sam da je podignuta navodno Optužnica za ratne zločine protiv mene, Mrkšića i Radića. To sam čuo iz

sredstava informisanja. Ali, po kojim pitanjima i šta nam se stavlja na teret, pravo da vam kažem - nisam sve znao, jer nisam imao Optužnicu u rukama.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Nema veze Optužnica. Ima puno novina, Optužnica je objavljena 1995. godine, a govorimo o 1998. godini. I ja vam kažem da su novine bile prepune priča o tome da su se desila zverstva na "Ovčari". Da li ste vi znali da je mesto tih zverstava bila upravo "Ovčara" ili niste?

SVEDOK ŠLJIVANČANIN – ODGOVOR: Pa sad vam kažem, čuo sam da se priča u mnogim novinama. Ali većinom sam posle izbegavao da čitam sve novine, jer čovek se nervira zbog nečega što nema potrebe. I da čitam sve komentare raznih novinara koji dola... donose na različite načine te komentare o tome svemu. Čekao sam zvaničnu... zvaničan stav vojnih organa.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Da li to onda znači da ste vi znali da je to bila upravo "Ovčara" ali da niste imali zvaničnu potvrdu za to? Da li je to vaš odgovor?

SVEDOK ŠLJIVANČANIN – ODGOVOR: Pa, ne mogu da se složim tako - da znači da je bilo. Ja nisam uopšte ni verovao da se taj zločin desio dok nisam došao ovde u Hag, i slušao ljude šta su pričali. Nisam verovao, nisam imao tak'a... tak'e podatke, nisam verovao da može u ljudskoj psihi da nešto tako vla... vlada, da prave tak'e gnusne zločine.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Ne radi se o tome da li su počinjeni zločini. Ja vas ponovo pitam: Da li ste znali ili da li ste smatrali ili da li ste smatrali nezvanično, ili na osnovu nezvaničnih izvora, to jest novina - da su se navodno zverstva desila na "Ovčari"? Ja govorim o lokaciji. Ne o tome da li se to desilo ili ne. Mene interesuje: da li ste vi znali za naziv "Ovčara"?

SVEDOK ŠLJIVANČANIN – ODGOVOR: Znači, naziv "Ovčara" kao pojam geografski sam znao iz Vukovara, kad sam bio, ali nisam verovao tada da su se mogla desiti takva zverstva i zločini kakvi su pisali ti pojedini predstavnici štampe. Nisam verovao. Nijesam imao ni jedno saznanje o tome da je tako nešto se desilo.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Dakle, vi prihvatate da su novine pisale o tome da je zločin počinjen na "Ovčari", zar ne?

SVEDOK ŠLJIVANČANIN – ODGOVOR: Pa gospodine Moore, ja vam opet govorim, ako vi dajete odgovore, onda... ja sam rekao da sam slušao priče, čitao i posle sam prestao i to da čitam, zato što su svi različito to komentarisali i prenosili. Ali nisam znao da se taj zločin desio, dok se ne potvrdi, i dok ljudi ne izvrše istragu i znaju tim da se bave. Ali sam tražio kad sam čuo za Optužnicu, da idem kod odgovornih ljudi i da se preduzmu mjere da se vidi - zašto se mene stavlja takav teret, ali nisam znao o tom zločinu.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Ali, zar nije istina da kada je reč o sadržaju razgovora da je postalo savršeno jasno da su oni govorili o "Ovčari"? To su vam i spomenuli, zar ne?

SVEDOK ŠLJIVANČANIN – ODGOVOR: Pa Ovčara je geografski pojam. To je naselje, farma, koliko sam ja tad znao, dok sam bio u Vukovaru, to je jedna bila farma đe je gajena stoka: imala je neki upravni dio, i imala je razne tamo prostorije u koje ja stvarno nikad nisam zalazio - niti sam išao, nit' me je to interesovalo. I što sam ovde rekao, moje interesovanje je bilo kao organa bezbednosti - deblokada kasarne i razoružavanje paravojnih formacija u samom gradu. Na tom prostoru tada nisu izvođena nikakva borbena dejstva, i bio je van zone đe se pucalo i bilo šta preduzimalo. I stvarno me nije interesovalo tada da saznam nešto više o "Ovčari". I nisam tamo boravio. Jedino ako me je put pro... na... nanio da vozilom putem prođem, i da odem na Mitnicu; i što sam jedanput dolazio kod onog komandanta 20. brigade, to sam vam ispričao, da sad ponovo ne ponavljam... da ga molim da mi pomogne.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Vi ste svakako razgovarali o Mitnici tokom davanja ove izjave, zar ne? I o evakuaciji sa Mitnice?

SVEDOK ŠLJIVANČANIN – ODGOVOR: Ja sam čitav dan proveo u razgovoru sa organima bezbednosti pod vrlo složenim uslovima. I sve što sam znao, ne samo o Mitnici, nego čitavo vreme vođenja... izvođenja zadatka - deblokade kasarne i razoružanja paravojnih formacija - ja sam njima pričao. Ali sad moram da vam ka'em sledeće. Ovo je njihova zabilješka, ja tako shvatam, ne moja izjava, jer je ovo diktir'o pukovnik... pukovnik, mogu da pročitam kako se zove pukovnik? Zaboravim, stane mi mozak. Pukovnik Gajić. Jeste, pukovnik Gajić. Diktirao je službeniku, kad je pričam sa njim, on posle izdiktira neke rečenice. Ali, ja sam od njega tada tražio da mi dozvoli da idem da uzmem, da nađemo papire, da se prisetim događaja, ne mogu napamet posle četiri godine, nije četiri, nego sedam godina, da mi daju moje izvještaje koje sam slao u Upravu bezbednosti, a on to nije dozvolio. I rekao je: "Ovo je samo informativni razgovor – početni, nije to sad potrebno. Kad bude potrebno, mi ćemo to sve omogućiti." I onda kad sam pominjao određena imena, kao što su predstavnici Uprave bezbednosti...

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Gospodine Šljivančanin?

SVEDOK ŠLJIVANČANIN – ODGOVOR: Pa čekajte da završim!

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Gospodine Šljivančanin?

SVEDOK ŠLJIVANČANIN – ODGOVOR: Pa moram vam reći ovo, ovo je važno! Znači, tražio sam da se po...

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Gospodine Šljivančanin, gospodine Šljivančanin, oprostite, ali vi ste imali dovoljno vremena kad vas je ispitivao gospodin Lukić da to objasnite. Mene interesuje samo ono što ja želim da vas pitam, a to je: kad ste dali ovu izjavu u Beogradu, bilo je potpuno jasno da je izjava o onome što se desilo na "Ovčari", zar ne? Da li se radilo o Mitničkom bataljonu ili o nečem drugom, ali je to tako, zar ne?

SVEDOK ŠLJIVANČANIN – ODGOVOR: Ja znam da je tada gospodin pukovnik mene pitao o svim zadacima iz... od prvog dana dolaska u... na izvršenje

zadatka do kraja izvršenja zadatka. Mi smo vodili čitav dan razgovor o svemu. Znači o svemu. I da dodam, nije dozvolio da imena druga dajem da piše ovde osim mene, Mrkšića i Radića, pošto smo mi kao na Optužnici, a ovi drugi nisu sad bitni, pa ćemo videti kasnije. E, to me je... to me je malo iritiralo, ali pisao je tako kako je on diktirao.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Ali gospodine Šljivančanin, ono što vi kažete jednostavno nije tačno. Jer kad se pogleda engleska strana 2, pri dnu, vidi se da se tamo spominju i druga imena – dva reda od kraja. Na vašoj strani je to 0218/8349. Tu je veoma jasna izjava o naređenju komandanta brigade Mileta Mrkšića: "Oni su evakuisani u Sremsku Mitrovicu vojnim kamionima, na organizovan način, uz vojnu pratnju. 18. novembra sam ja, pa sve do 19. novembra lično bio sa Vukašinovićem i Karanfilovim na "Ovčari"." Dakle, nije samo reč o tri optužena čoveka, već se spominju i Karanfilov i Vukašinović, a ako hoćete baš da vam kažem, spominje se i Borisavljević na sledećoj strani, koliko se ja sećam. Dakle, rekli ste da ste bili na "Ovčari" 18. i 19. zbog evakuacije sa Mitnice, zar to nije tako?

SVEDOK ŠLJIVANČANIN – ODGOVOR: Gospodine Moore, tačno je da se spominju imena mojih ljudi koji su samnom bili iz organa bezbednosti, jer je i taj čovek poznavao te ljude. Ali ja sam hteo da kažem da ključna imena kao što su: Vujić, Vasiljević i neki drugi komandanti se ne spominju, a posebno, gospodin je mene tada sugerirao da ne bi bilo dobro da pominjemo, jer sam ja pričao ovo što sam pričao i ovde vama tada - da ne pominjem te ljude. A ovi moji ljudi su pominjani. A ovo što me pitate, ovo je njegov rečnik, znači njegove riječi, to je njegova službena zabeleška, kako je on to opisao iz mog razgovora sa njim. I ja sam bio na Mitnici odnosno na Vučedolu 18. novembra sa Vukašinovićem radi izvršenja zadataka iz delokruga organa bezbednosti. E sad, riječi koje su ovde napisane, trebalo bi isto... to je jedan vojnički rečnik koji je on tada služio se, to nisu... to nisam ja pisao svojom rukom, nego je on diktirao devojci koja je kucala to.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Hajde da pogledamo stranu 8 engleske verzije, a to je vaša strana 0218-8352. Ako počnemo na strani 7, interesuje me drugi pasus, a onda ćemo preći na stranu 8. Dakle, gospodine Šljivančanin, 0218-8352."Komanda brigade u kojoj su bili Panić, Lukić, major Bajić i druga lica čijih se imena ne mogu setiti, je rukovodila daljom evakuacijom lica iz kasarne u Vukovaru. Nije mi poznato šta se dešavalo u kasarni u Vukovaru i kako je tekao dalji proces evakuacije navedenih lica. " Dakle, to nije tačno, zato što vi jeste znali šta se događalo u kasarni. To je tačno, zar ne?

SVEDOK ŠLJIVANČANIN – ODGOVOR: Pa gospodine Moore, ja još jednom vam odgovaram. Ovo su riječi kako je tada taj gospodin, službeno lice organa bezbednosti smatrao da treba da sastavi ovu moju, da kažem, izjavu. Ja sam drugačije pričao; njemu se možda nije sviđalo tako kako sam ja pričao, pa je on diktirao zapisnik. I ja sam na kraju se čak i naljutio i rekao sam:"Prekidamo, više neću više da razgovaram. Dajte da potpišem to što smo pričali. Hoću da idem da ručam, čitav dan nisam jeo." I uz jednu, da ne kažem da je bila svađa, ali jednu

ovako... prepirku, završili smo naš razgovor. Znači on je diktirao, zašto je izdiktirao tako - ne znam. Ali ja sam vama objasnio sve, sve sam vam objasnio...

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Gospodine Šljivančanin, gospodine Šljivančanin, ako pogledamo vašu stranu, otprilike negde na sredini, a engleska strana je broj 8, tu se kaže: "U vezi navoda iz Optužnice da je na "Ovčari" 20. novembra 1991. godine streljano 260 zarobljenika i da se radi o licima koja su evakuisana iz bolnice u Vukovaru, tvrdim da mi o tome ništa nije poznato. Poznato mi je samo da sam nakon završetka napred navedene evakuacije ranjenika i bolničkog osoblja iz bolnice u Vukovaru i povratka na Komandno mesto u kasnim večernjim časovima 19. novembra, čuo od jednog lica, moguće da se radilo o majoru Vukašinoviću, mada nisam siguran u to, da "Nije lepo da maltretiraju te ljude na "Ovčari"." Dakle, spominje se 20. Spominje se Optužnica, spominju se ljudi koji su pobijeni, a spominje se i Vukašinović koji vam to kaže. Zar nije tačno da je to bilo rečeno u to vreme?

SVEDOK ŠLJIVANČANIN – ODGOVOR: Gospodine Moore, ako pažljivo pregledamo sve... svu ovu službenu zabeležku, videćete da sam ja pogriješio u mnogim datumima tada, zato što nisam imao dokumenta. Prvo čime sam se ja najviše rukovodio, bila je posuda... poseta gospodina Vancea i delegacije Vukovaru. Ja sam ovde po njegovoj zabelešci, a mogu vam reći - to je tačno, tvrdio da je Vance, gospodin Vance u Vukovaru boravio 18. I sve do dolaska ovde u pritvor, dok nisam vidio dnevnik, jer nisam imao tada dokumenta, dok nisam vidio dnevnik i ovde dok nisu reprezentovan... pokazana dokumenta i zapisnici, ja sam bio ubeđen da je gospodin Vance dolazio u Vukovar 18. Stvarno, nisam znao. Zaboravio sam, jednostavno. Sve sam znao šta smo radili, ali nisam znao vrijeme, nisam znao te događaje. E sad ovo, kad vi ovo čitate, ja ovde pominjem 19. ponovo novembar, on me pitao u vezi 20. Ja sam rekao: "Za 20. ne znam." I tu je došlo do naših prepirki. Ja sam mu uporno pričao da je od 20... on me je sad pitao: "Kako si ti odveo ljude 20. iz bolnice, odnosno 19. a oni pobijeni 20.?" Ja kažem: "Ma ja ne znam jesu pobijeni." Znači, nisam to znao tada. I tu smo oko tih datuma počeli da se prepiremo, i on je posle zaključio ovako kako je zaključio. Ja ne znam da li sam pominjao sva ova imena, ne mogu da se setim. Napisao je opet imena iz Gardijske brigade i ostalo.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Gospodine Šljivančanin?

SVEDOK ŠLJIVANČANIN – ODGOVOR: Da?

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Zaboravite sada na datume, samo se usredsredite na događaje?

SVEDOK ŠLJIVANČANIN – ODGOVOR: U redu.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Kad se pogleda, tu piše da: "Nije lepo da maltretiraju te ljude na "Ovčari". " Dakle, veoma konkretno se spominje maltretiranje ljudi na "Ovčari". Ako nastavimo dalje da čitamo vidimo da tu piše: "Koliko se sećam, pukovnik Mrkšić je pokušao da telefonira i da preko 80. brigade ustanovi o čemu se radi. Međutim, veza nije funkcionisala." Nakon toga

mi je uputio Karanfilova ili Vukašinića i Karanfilova da na licu mesta na "Ovčari" - preko Komande brigade utvrdimo o čemu se radi. Kada smo stigli tamo, bilo je između 22.00 i 22.30 časova". Dakle, ovde se govori o tome šta se događa vezano za maltretiranja na "Ovčari". Zaboravite na datume. Sada govorimo o ovoj informaciji koju je imao Vukašinić, za koju kažete da je bilo 20. uveče - da su se tada stvari događale. I vi tu kažete da je Mrkšić pokušao da stupi u vezu sa 80. Ali pošto nije to uspeo da uradi, poslao je: vas, Vukašinića i Karanfilova da saznate šta se tamo događa. To je tačno, zar ne?

SVEDOK ŠLJIVANČANIN – ODGOVOR: Gospodine Moore, evo ovako. I čitam ovu ovde zabelješku; onda on ovde pita, kaže: "U vezi Optužnice 20." pa dolje nastavlja "u kasnim večernjim časovima..." - to kao navodno ja govorim - 19. da sam ja čuo da se maltretira narod na "Ovčari". Ja sam to posvedočio ovde da sam 19. čuo, ali ne od Vukašinića, i ovde sam to svedočio, nego od Škorića, koji je taj narod vratio kad su vraćeni iz ove... I ja ono što sam posvedočio to je tako, a evo ovde se isto potvrđuje da je vrijeme, vi ste me pitali 20.00, 23.00 sata. Znači, i to se odnosi na onaj narod koji je vraćen iz... koji je kao konvoj poslat da ide u Republiku Hrvatsku, ali je vraćen. Ja shvatam da je to tako bilo, i koliko se ja sećam, da sam i tada to gospodinu objašnjavao da je to - to. I ovde se ne pominju ni osumnjičeni za krivična dela, ni zarobljenici, nego se pominje narod. I tada se isto sećam da sam to tako govorio. Ali, da li je on sve zapisao kako sam ja rekao, ili je izdiktirao tako, ja... Desi se da čovek napravi grešku. Mislím, ja sam rekao ono što imam da kažem, i to je, evo sad... vreme se izgleda i ovde poklapa, kako sam rekao 19. - oko 22.00, možda je bilo tako?

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Ne, gospodine Šljivančanin. Ono što je najviše brinulo bilo je maltretiranje ljudi na "Ovčari", na osnovu informacije koja je došla od Vukašinića. A vi ste nam jutros ovde rekli da je Vukašinić dao tu informaciju uveče 20. Ovde je sam događaj bitan, a ne datum. Hajde da pogledamo šta vi kažete da ste zatekli. " Vi kažete da ste otišli tamo i da ništa neobično niste zapazili? - Tu smo zatekli Miroljuba Vujovića, komandanta TO sa nekolicinom njegovih ljudi. Na moje pitanje šta on u to vreme tu radi, Vujanović mi je odgovorio da je došao da se interesuje šta će biti sa motornim vozilima koja su se tu nalazila, a ona su iz Vukovara, i da je on došao da uzme ta vozila. Na to sam mu samo odgovorio da će o tim motornim vozilima biti rešeno narednih dana. Tu smo se još zadržali najviše 10 do 15 minuta. Tada smo se vratili nazad na Komandno mesto. Referisao sam komandantu da je na "Ovčari" sve mirno." Dakle, reč "mirno", uz svo dužno poštovanje se po meni ne odnosi na vozila. Nema mirnih vozila, zar ne? To se odnosi na situaciju na "Ovčari", na ljude?

SVEDOK ŠLJIVANČANIN – ODGOVOR: Pa evo, gospodine Moore, ja sam tako i posvedočio ovde, samo nisam svedočio da je mene poslao komandant Mrkšić kako je ovde napisano. Možda je taj gospodin hteo samo to da veže za Mrkšića? Ja sam tada pričao i o Vujiću i Vasiljeviću, ispričao sam da sam tu večer, kad sam se vratio sa "Ovčare" sreo generala Vasiljevića u Komandi. Što nije pomenut, to je drugo pitanje. I ja tada, kad sam bio tu večer, 19. oko 22.00 sata na "Ovčari" sa Vukašinićem, znači vladao je potpun red i mir: niti se čula

pucnjava, niti se čulo bilo kakvo uznemiravanje, nered. Znači, ja nisam govorio o mirnim vozilima. Molim vas, pustite mi da odgovorim?

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Ne, gospodine Šljivančanin, ne gospodine Šljivančanin. Oprostite, gospodine Šljivančanin, ali pitanje je bilo vrlo konkretno. Informacija je stigla od Vukašinića o onome šta se desilo na "Ovčari" i vas je tamo Mrkšić poslao zajedno sa Vukašinićem i Karanfilovim. Pitanje se ticalo toga. Sada, kako vi objašnjavate ono što tu piše i ono što ste nam danas rekli tokom vašeg svedočenja?

SVEDOK ŠLJIVANČANIN – ODGOVOR: Pa gospodine Moore, znači - 19. uveče na "Ovčaru" smo išli ja i Vukašinić - Karanfilov nije išao. Ovo je ubačeno ime ne znam zbog čega tada, možda je čovek pogriješio? Ja se ne sećam da sam pomenuo tog čoveka, jer on nije išao sa mnom. Ne sećam se, stvarno nije išao. I sve ovo što sam ja govorio, što ovde piše, većinom je ono o čemu sam ja ovde svedočio, šta se dešavalo 19. I to, i ovo oko vozila, i sve. Ja ne znam... možda malo drugačije napisano, ali sam to pričao i vama svima ovde. A ovo... o čemu... šta vi insistirate da vam kažem, mene je Vukašinić... 20. upoznao sa ovom evakuacijom... sa ovim tako da ka'em, odvođenjem ljudi iz kasarne na "Ovčaru", ali nije to bio narod, nego ljudi koji su počinili, sumnjalo se da su počinili krivična dela. I ja bih onda rekao da je to o tome. Ali o tome on nije napisao ono što sam ja pričao. Znači, Taj termin ovde nije u ovoj izjavi dat, nije napisan. A ovo što se desilo u ovo vrijeme, poklapa se sa onim što sam ja vama odgovorio u prethodnom mom svedočenju.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Gospodine Šljivančanin, molim vas da pogledate sam kraj tog dokumenta koji imate?

SVEDOK ŠLJIVANČANIN – ODGOVOR: Da?

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Gde spominjete "pred sudom moje zemlje, pred mojim narodom i ni pred kim više." I onda kažete dalje "Nemam više šta da izjavim, izjavu ne želim da čitam jer sam slušao glasno diktiranje mojih reči koje su unete u izjavu, i istu bez primedbi potpisujem". Ja vam kažem, vi ste iskusan čovek, oficir, ali što je još važnije, vi ste znali da je izdata Optužnica protiv vas zbog ubistava na "Ovčari" i vi niste hteli da u afektu potpišete nešto što bi vam ugrozilo život, samo zato jer ste hteli da ručate. Vi ste dali ovu izjavu kao pokušaj da izbegnete sopstvenu odgovornost za ono što se desilo na "Ovčari", zar nije tako?

SVEDOK ŠLJIVANČANIN – ODGOVOR: Gospodine Moore, ja opet vama kažem, vi stalno izvlačite svoje zaključke sa kojim se ja ne slažem. Ja sam tada pozvat iznenada na razgovor. Mene je kao čoveku i kao oficiru što vi kažete, iskreno bilo stalo, i to - i te kako stalo, da sve kažem što znam, i da se riješe problemi oko toga, i da se sazna istina. I ja nisam se bojao istine ni kad sam bio u izvršavanju zadatka, nastupao sam i pred novinarima i sa stranim posmatračima i sa svima, i nisam im branio ništa da vide, gde sam se kretao ja, kretali su se i oni. I mene je tada bilo mnogo stalo, ali sam se... da se ovo sve sazna, ali sam sa gospodinom došao do prepirke zbog toga što nije detaljno prenosio moju izjavu u

ovaj tekst, i pominjao sva lica koja sam ja pominjao, i što je on diktirao izjavu kako je on smatrao tada da treba da bude, i na kraju sam i rekao: "Ne želim da čitam, dajte mi to da potpišem, i hoću da idem." A bio sam i premoren. Jer ujutru kad sam krenuo od kuće, nisam ni doručkovao. I čitav dan, bilo mi je dosta, i želio sam da uzmem svoja dokumenta. I rečeno mi je bilo da će me ponovo zvati - sa dokumentima kad dođem, da dođem do njih, i nikad me više na razgovor nisu zvali. A mine... mene je bilo stalo da se to razjasni.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Gospodine Šljivančanin, imali ste još jedan razgovor 17. decembra te iste godine. Kažete da se prema vama loše postupalo tokom razgovora, tokom prvog razgovora. Bilo vam je savršeno poznato šta vam se stavlja na teret, pa ste onda imali sledeći razgovor u decembru zbog toga, da li je to tačno?

SVEDOK ŠLJIVANČANIN – ODGOVOR: Gospodine Moore, ja nisam, izrazio sam se "loše postupali", ali se postupalo nekorektno. Znači, trebalo je omogućiti da se donesu papiri, da se dadnu moji izveštaji koje sam slao, koje sam ja ovde pokušavao neke da pokažem, i da se ustanove tačne činjenice i tačni datumi, i da izjava bude korektna. Znači, to je to. A 17. decembra, kao što vidite ovde, dobio sam poziv da idem u Vojni sud i ja sam se pozivu odazvao.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Da brzo pogledamo ovaj intervju. Pozvani ste da kažete sve što znate o datom predmetu. Neću da se sada osvrćem na prethodne delove. Želim da pogledamo stranicu 6 engleske verzije. Za vas će to biti na BHS-u, to je 0218-8293. Na stranici 6 engleske verzije i na vašoj stranici, reč je o pretposljednem paragrafu koji počinje rečima: "Toga dana, 18. novembra 1991. godine oko 11.00 časova..." mi znamo da je to 19. novembar "...u taj rejon je došao Cyrus Vance kao predstavnik međunarodne zajednice". I u nastavku se govori o onome što se dogodilo. Vi onda kažete: "Ostao sam sa njim do 17.00 časova." Da li je to tačno?

SVEDOK ŠLJIVANČANIN – ODGOVOR: Pa gospodine Moore, ovo je isto...

TUŽILAC MOORE – PITANJE: To je tačno, zar ne, gospodine Šljivančanin?

SVEDOK ŠLJIVANČANIN – ODGOVOR: Ovde piše 17.00, ali ja ne sećam se da sam ja rekao 17.00 časova, jer nisam ostao čitavu... čitav dan sa Sajrusom Vanceom. Ovo je isto diktat gospodina sudije koji je ispitivao, a ja sam pričao, on je diktirao sekretarici. Pa sad, to su njegove riječi.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Hoćete da kažete da je sudija izmislio to vreme od 17.00 časova 19. novembra ili da nije tačno vreme? To je sve što vas sada pitam?

SVEDOK ŠLJIVANČANIN – ODGOVOR: Pa ne sećam se da... neću da kažem da je on izmislio. Ali 17.00 časova je... u to vrijeme je već mrak. A ja sa gospodinom Vanceom nisam bio do 17.00 časova i ne mogu da se setim da sam ja mogao da kažem baš da sam bio do mraka sa Cyrusom Vanceom. Znači, ja se sećam da je Vance završ... završio posetu o... oko podne, ručka. E sad, što je

ovde napisano 17.00 časova, stvarno - ne verujem da sam rekao 17.00, jer je to već mrak u tom jesenjem dijelu. A možda i greška neka kad je ova kucala, otkud znam.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Da li onda vi danas kažete da ste se rastali sa Vanceom oko 14.00 časova, negde između 13.00 i 14.00 časova? Da li je to precizno?

SVEDOK ŠLJIVANČANIN – ODGOVOR: Pa evo, ovde je čak i pogrešan datum, taj pogrešan datum sam dao ja, da je 18. a to je bilo 19. Znači, ovaj datum što je upisan, ja prihvatam da sam ja pogriješio, jer nisam imao tada papira, da vam kažem iskreno. A verujem da smo se rastali po mene - sve ono što sam ja zapamtio, negde oko dva sata toga dana. Oko 14.00 časova - 19. A ovde je pogrešan datum - 18.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Dakle sasvim bi bilo moguće da ste se vi našli 19. u popodnevним satima u "žutoj kući" kao što smo ovde čuli, zar ne?

SVEDOK ŠLJIVANČANIN – ODGOVOR: To gospodine Moore, uopšte nije moguće, niti postoji nijedna varijanta da sam 19. popodne bio u "Žutoj kući". Nikako nije moguće. Ja sam 19. posle podne bio u vukovarskoj bolnici.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Želim da idemo dalje, nemam neograničeno vreme. 10 stranica engleske verzije. Za vas je na stranici 0218-8295. 10 stranica, ne mogu da preciznije kažem gde je to, to je pri kraju vaše stranice, oko 4/5 stranice prema dnu. Počinje: "Da bi se to bolje razumelo, hteo bih da kažem da se kasarna nalazi oko 3 do 5 kilometara od vukovarske bolnice, i da je u vreme evakuacije veliki broj stanovnika dolazio u Vukovar. Vraćali su se jer su prethodno izbegli. A radilo se o meštanim koji su se međusobno poznavali i znali su ko se kome zamerio i ko je kome šta učinio. A pošto su se dogodile mnoge teške stvari, bilo je i motiva za osvetu. Tako da je bilo najbezbednije da se oni prevezu najpre u kasarnu, a da se onda obezbedi njihov transport u Sremsku Mitrovicu. Ovo posebno ističem jer sam i sam bio u prilici da budem izložen ne samo vređanjima, nego čak i napadu kad sam dozvolio da iz te grupe ljudi otprilike 24 lica odu sa osobljem iz bolnice kao članovi njihove porodice". Ovde kažete da je postojao jasan motiv za osvetu. Da li se slažete da su sada vaše reči tačno zabeležene vezano za razlog za osvetu?

SVEDOK ŠLJIVANČANIN – ODGOVOR: Ja opet gospodine Moore kažem da je gospodin sudija diktirao od onoga što je slušao šta sam ja govorio. Ja sam se trudio, kao što sam ovde vama govorio, da objasnim korektno kako je bilo. I ja vam kažem, mi smo čitavo vreme borbenih akcija, odnosno deblokade kasarne i razoružanja, uvek razmišljali da stanovništvo koje živi u takvim lošim uslovima, i u svemu tome, da ga treba smirivati, pomagati, da postoje pojedinci koji su psihopate, koji prave nered. Mislim, to sam objasnio i danas, ja ne znam da li da se ponovo vraćam na to ponavljanje, ja verujem da sam tada tom sudiji pričao, a sudija je to isto izdiktirao svojim riječima verovatno da bi skratio taj zapisnik, kako je on smatrao da treba to da uđe u zapisnik. Ja nisam tada vidio nešto posebno da treba mijenjati te njegove riječi, slušali su i predstavnici evrop...

Haškog suda i šta sam ja govorio i šta je diktirao sudija. Ali ne more se reći da je tu bilo mirno. Da je bilo mirno, ne bi trebala da bude Jugoslovenska narodna armija tamo.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Molim vas da pređemo na vašu stranicu 0218-8297. Pre nego što počnem sa tim, moja je greška jer sam pokušao to da nađem, i nisam uspeo, ali sada jesam. Molim vas da nađete prvo stranu 0218-8294? 0218-8294, pri kraju 6. stranice u engleskoj verziji. Dakle 02188294 i stranica 6 engleske verzije: "Imao sam kod sebe spisak ljudi koji su organizovali zajedno sa njom pobunu u Vukovaru: Vidić, Dedaković i ostali, uključujući i Bosanac, bili su na tom spisku." Da li je tačno da ste imali spisak kada ste stigli u bolnicu?

SVEDOK ŠLJIVANČANIN – ODGOVOR: Pa mi smo juče diskutovali gospodine Moore o onom spisku koji sam ja dobio od Uprave bezbednosti. Ne sećam se da li je taj spisak, nije bio kod mene u bolnici, možda je bio tamo na stolu tamo u sobi gde sam ja imao svoju... gde smo boravili. Nisam stalno nosio te spiskove po džepu, tako da kažem. Ali onaj spisak koji smo juče ovde prodiskutovali, ja sam takve spiskove dobijao i imao. Da se pronađu počinioци krivičnih dela u koje se sumnjalo, iako ti nisu svi bili sa teritorije Vukovara, nego šireg rejona, kako ste vi juče čitali ona pojedina imena.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Molim vas stranicu 0218-8297. 13 na 14 stranica engleska verzija. Otprilike, to je 2/5 od početka stranice, a na kraju 13 stranice u engleskom prevodu: "Dok sam bio na području Vukovara, posle prestanka borbi i završene evakuacije, ja nisam bio obavešten da je jedna grupa zarobljenika odvedena u hangare na Poljoprivrednom dobru "Ovčara". To sam tek kasnije saznao iz sredstava informisanja, što je i mene iznenadilo". Možete li tu da mi pomognete? A šta je sa onim što vam je Vukašinović rekao da je grupa ljudi iz bolnice i kasarne odvedena na "Ovčaru"? Jer to ste rekli u svedočenju. A kako to sada povezujete sa ovim?

SVEDOK ŠLJIVANČANIN – ODGOVOR: Ako mogu, mogu i to da vam objasnim. Posle razgovora u Upravi bezbednosti, ja sam tražio da nađem dokumentaciju, čekajući da ću verovatno biti pozvan i na neko drugo suočavanje. I telefonom sam zvao Komandu Gardijske brigade, pošto ja više nisam bio starešina te jedinice. Komandant tada Gardijske brigade mi je rekao da nije dokumentacija kod njega niti on može nešto uraditi, nego da se javim generalu Paniću, koji je bio tada komandant Korpusa specijalnih jedinica, a u Vukovaru je bio načelnik Štaba brigade. Ja sam se javio gospodinu Paniću. Gospodin general mi je zakazao u neko vrijeme...

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Gospodine Šljivančanin, ne. Sa svim poštovanjem, ali jasno sam vas pitao. U tom razgovoru, vi ste rekli da niste upoznati sa tim da je grupa zatvorenika odvedena na "Ovčaru". A ja vas pitam zašto sudiji niste rekli: "znao sam da je grupa zarobljenika odvedena na "Ovčaru" jer mi je to Vukašinović rekao."?

SVEDOK ŠLJIVANČANIN – ODGOVOR: Sad ću da vam kažem što sam tada prečut'o. Prečut'o sam tada u Vojnom sudu, htio sam jednim redosledom da vam to kažem, a vi mi ne dozvoljavate. I znači, došao sam kod Panića, tamo sam zatekao i gospodina Mrkšića, tražio sam dokumentaciju. Gospodin Mrkšić mi je tada ponovio one iste reči, rekao mi je da je i on dobio poziv za Vojni sud, da je Vlada preuzela ljude, da će on na Sudu objasniti to - zašto je to se desilo, i da ja i gospodin Radić sa tim nemamo veze. I ja tada na Sudu sam prečutao, čekao sam da će to verovatno reći komandant, pošto je on više o tome bio informisan - zašto je Vlada preuzela te ljude. I prečut'o sam to tada. I rek'o sam ovo kako je sudija zapisao ovde.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Da li to onda znači da u tom drugom razgovoru niste rekli istinu?

SVEDOK ŠLJIVANČANIN – ODGOVOR: Rekao sam potpunu istinu, osim što sam prečutao završni razgovor između mene i gospodina Mrkšića. A sve ostalo sam rekao kao što sam govorio i u Upravi bezbednosti, i u svim izjavama koje sam rekao ovde.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Da li to znači da ste, engleska je fraza u pitanju, bili "ekonomični sa istinom" i da ste samo deo istine rekli?

SVEDOK ŠLJIVANČANIN – ODGOVOR: Nisam gospodine Moore štedio na istini, nego sam tada to, ako se znalo komandnom linijom, i ako je javno održana sednica i ako su svi to znali, ja sam informacije dobio iz druge ruke. Znači, dobio sam od komandanta, dobio sam od ovih ljudi koje sam vam rekao. I ja sam tada na Sudu očekivao da ja ne iznosim tu informaciju - neka je iznese gospodin Mrkšić. I jednostavno, nije me sudija ni pitao mnogo o tome, prečutao sam, i to se tako desilo. I sad ne mogu da izmišljam neku drugu priču.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: I poslednje pitanje vezano za ovaj dokument, strana 0218-8298 u vašoj verziji, 15. na 16. stranica na engleskom. Za vas 0218-8298, 15. na 16. za englesku verziju. Na pitanje vojnog tužioca u Beogradu, svedok kaže: "Koliko se sada sećam, ja sam jednom dolazio na Poljoprivredno dobro "Ovčara" sa mojim zamenikom Vukašinićem da bih proverio da li su mehanizacija i druga vozila koja su smeštena na ekonomiji predata organima civilne vlasti i Teritorijalne odbrane opštine Vukovar. Nisam siguran kada je to bilo i da li je bilo 19. novembra ili je to bio neki drugi dan, ali znam da je to bilo uveče oko 20.00 časova i tu sam zatekao komandanta 80. brigade, ali nisam siguran da je to bila ta jedinica. Taj komandant mi je rekao da je tu sve u redu, i da se predaja tehnike i mehanizacije vrši bez poteškoća. Područje farme "Ovčara" nije bilo u zoni odgovornosti naše brigade, pa time ni moje kao načelnika organa bezbednosti. Mene je možda tada naneo put na to područje gde sam se informisao oko predaje vozila i ostale mehanizacije. Hteo sam i to da proverim i da skrenem pažnju da se eventualno ta mehanizacija ne bi razvlačila jer je bilo dosta slučajeva pljačke i drugih incidenata." Dakle, vojni tužilac vas pita: "Kažete da ste jedanput bili na "Ovčari" i da je to imalo veze samo sa mehanizacijom i da ste tamo bili samo sa Vukašinićem?" Pa kako to sada da pomirimo sa odgovorom koji ste

ranije dali, da vas je Mrkšić tamo poslao da vidite šta se događa na "Ovčari" i da ste saznali da Vojnović nije tamo vođa ili ovlašćeni oficir za 80. brigadu? Pa kako sada da pomirite tu vašu izjavu sa odgovorom koji ste danas dali?

SVEDOK ŠLJIVANČANIN – ODGOVOR: Gospodine Moore, ja sam rekao, mene Mrkšić nije nikad poslao, ja se ne sećam, to nisam izjavio - da me je poslao on na "Ovčaru". Ispričao sam sve što sam ispričao. Ovo su riječi sudije koji je izdiktirao. Ja sam i sudiji tada ponovio ovu priču koju sam pričao ovde, da sam čuo i o mehanizaciji i o narodu, i da je bilo to 19. – evo, kako ovde stoji. I ja verujem da sam i tada rekao časove kakve sam rekao u Upravi bezbednosti, ali dajem, dajem ograničenje da sam možda i pogriješio. To je slično tome. Al' ovo su riječi sudije koje je unela ta sekretarica, ja sam pričao svojim jezikom kako pričam i sada ovde. E sad, da li je on detaljno prenio svaku moju riječ u taj zapisnik ili nije, ja stvarno ne znam, ali je slično onome što smo rekli da smo bili na "Ovčari", ja i Vukašinović, i da se pominje mehanizacija, i sve ovi prob... i... A ovo što mi ka'ete o tim starešinama 80. brigade, pošto su oni tek bili došli, ja sam... njih nijednog nisam poznavao, nisam sa njima radio, i nisam znao korekt... konkretno koja su to imena. A nisam objašnjavao njima sve kroz ovu priču, ovoga... samog iskaza i u Vojnom sudu, pričao sam i o... o 18. - o Vučedolu i o... i "Ovčari", može se pročitati izjava. E sad, što je on izdiktirao samo jedanput, ja sad stvarno ne... ne znam. Mislim, možda je i promaklo mene slušajući to pitanje i odgovore, i da je bilo problema i propusta u tom diktiranju. '

TUŽILAC MOORE: Časni Sude, mogu li da zamolim da se ove izjave uvedu u dokaze?

SUDIJA PARKER: Da gospodine Moore, ali moramo sada da idemo na pauzu. Bojim se da smo prekoračili naše dozvoljeno vreme.

TUŽILAC MOORE: Da, izvinjavam se. Potrajalo je više nego što sam mislio. Časni Sude, ostalo je još samo nešto kratko što sam hteo da pokrenem juče. Sećate se da smo imali problema sa videom? Da budem korektan prema gospodi Lukiću i Šljivančaninu, hteo bih to možda da pitam posle pauze. Neće uzeti više od 10 minuta?

SUDIJA PARKER: I ne može, gospodine Moore, jer mislim da neće biti dovoljno vremena danas za gospodina Lukića. Možda će on moći da snađe. Napravićemo sada prekid. Nastavljamo u 13.15 časova.

TUŽILAC MOORE: Puno vam hvala.

(pauza)

SUDIJA PARKER: Gospodin Lukić je bio na nogama posle vašeg predloga, gospodine Moore. Da, gospodine Lukiću?

ADVOKAT LUKIĆ: Pa časni Sude, moram priznati da sam potpuno iznenađen predlogom gospodina Moorea. Ja mislim da je vaša odluka pismena od 16 stranica...

SUDIJA PARKER: Vi mislite da je to već rešeno u toj odluci, gospodine Lukiću?

ADVOKAT LUKIĆ: Ja sam se začudio da ga je uopšte on pokrenuo sad... jer mislim da je vaša odluka...

SUDIJA PARKER: I mislite da ta odluka treba da ostane na snazi, da se ne menja?

ADVOKAT LUKIĆ: Da, osim ako tražite sad da nešto elaboriram, ako mislite da treba nešto da dodajem posebno, u odnosu na moje shvatanje vaše odluke?

SUDIJA PARKER: Hvala vam, gospodine Lukiću. Gospodine Moore, prvo, možemo li da razjasnimo koje izjave tražite da se uvrste u dokazni materijal?

TUŽILAC MOORE: Da. Dve izjave iz Beograda, tražim da se one usvoje. I oslanjam se na Pravilo 89(c) gde se kaže da: "Pretno veće može da usvoji bilo koji relevantni dokaz za koji utvrdi da ima dokaznu vrednost." Ovaj optuženi je dao izjavu, opširnu. On je sad unakrsno ispitan o svim ovim izjavama koje je dao pred sudijama, istražnim sudijama i tako dalje, i ovi dokumenti omogućavaju da se lakše sve to protumači ukoliko se uporede, i da se na taj način utvrdi kredibilitet iskaza gospodina Šljivančanina.

SUDIJA PARKER: Vi kažete da postoje razlozi koji su drugačiji od onih navedenih u odluci koja je doneta ranije?

TUŽILAC MOORE: Da, zato što je sada ovaj svedok dao iskaz. I u odnosu na to, Sud ima pravo da uporedi ovaj iskaz sa izjavama koje su davane ranije, i da na taj način oceni kredibilitet svedoka kada je reč o važnim pitanjima. Dakle, po mom shvatanju, ova odluka je prvobitno bila ispravna ali sada, u svetlu ovog iskaza, situacija se menja i odluku treba modifikovati. I po mom mišljenju, uzimajući u obzir da postoji ova odredba u Pravilniku (The Rules of Evidence and Procedure), možemo da se oslonimo na nju.

SUDIJA PARKER: Hvala, gospodine Moore. Gospodine Lukiću, ja mislim da o ovome treba prodiskutovati. Da li želite još nešto da dodate?

ADVOKAT LUKIĆ: Vi našu argumentaciju časni Sude potpuno znate. I mislim da se uopšte ništa nije promenilo od naše argumentacije koja je data u pismenom

podnesku, u želji gospodina Moorea da te izjave koristi samo u unakrsnom ispitivanju i u činjenicama o kojima je svedočio gospodin Šljivančanin. Ono što ste vi omogućili Tužilaštvu je ono kako ste vi shvatili Pravilo 89 Tribunala i sve koje su korišćene... prakse na koje smo se mi pozivali iz *Predmeta Mucić* posebno, kada je tu htelo da se uvede izjava, baš kao dokaz. Zato sad mislim da je još jača naša argumentacija iz podneska - da je vaša odluka o korišćenju unakrsnog ispitivanja jasno i korišćena. Znači gospodin Moore je predočio određene delove u unakrsnom ispitivanju, da bi proverio kredibilitet, i to je i uradio. I vi ste dobili ono što ste od njega tražili kroz odluku. Apsolutno nikakve činjenice se nisu promenile, niti su rečene, jer ono što... o čemu smo mi govorili u našem podnesku, to je gospodin Šljivančanin govorio i u svom svedočenju - kako su uzete izjave. To su te činjenice, to su činjenice sa kojima ste vi bili upoznati kada ste doneli odluku. Znači, potpuno ova argumentacija kod gospodina Moorea ja mislim da apsolutno ništa novo nije rekla, samo se pokušava ponoviti ono što je već rečeno, a o tome ste vi izuzetno iscrpno doneli odluku i analizirali sve argumente obe strane. Ja ne treba da podsećam ovaj časni Sud da je praksa ovog Pretresnog veća da se izjave nekog svedoke nisu ulazile, već se samo predočavali delovi koji su nekonzistentni sa svedočenjem - da je svedočenje dokaz. Od prvog dana svedočenja svih svedoka, mi smo samo predočavali izjave svih svedoka. Argument više je ovde ono kako mi smatramo da su ove izjave suprotne Statutu (Statute), a to ste vi o tome dobro upoznati. I ovo naše shvatanje nekonzistentnog... neformalnog dobrog sadržaja te izjave sa aspekta njegovog statusa pred ovim Sudom. Mislim da bi ovo bilo potpuni sada jedan presedan u celokupnoj dosadašnjoj praksi suđenja.

SUDIJA PARKER: Gospodine Moore, mi ćemo odluku o vašem predlogu doneti kasnije, pošto procenimo ove argumente koje smo čuli sada. Hvala. A sada, imate li još pitanja?

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Samo nekoliko. Juče smo pripremili video materijal iz koga smo hteli da vidimo propagandu koja je vladala u to vreme, i mi smatramo da je to element koji je neophodno uzeti u obzir, a gospodin Šljivančanin je sam naveo da smatra da su postojala određena ubeđenja, bilo da su pogrešna ili ne. I ja bih želeo sada da se osvrnemo na te isečke jer to je zahtevao i gospodin Šljivančanin - da mu se pokažu ti snimci ukoliko postoje. Imamo četiri kratka snimka, i želeo bih sada da mu ih pustimo. Dakle, molim da se prvi video snimak pusti. Gospodine Šljivančanin, ovo je snimak televizije Srbije.

(Video snimak)

Svedok: Znam da je bilo i takvih mučenja i šta su radili.

Novinar: Šta je bilo?

Svedok: Pa klanja, oči kopali, prste sekli, nokte djeci. U pećima smo nalazili djecu koju su htjeli peći... sjekli, u pećima smo nalazili na slobodnim teritorijama.

Glava kopata, vojnicima glava... rasporen, koji je bio ranjen, pa su ga dokrajčili. I teritorijalcima.

Novinar: Nemaju milosti ni prema ranjenicima, prema nikome?

Svedok: Prema nikome nemaju milosti. Ja ne znam kakve su to životinje ili šta su to.

(Kraj video snimka)

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Hteo bih da vidimo sledeći snimak, molim vas?

(Video snimak)

Novinar: Evo masovne grobnice unutar bolnice za koju smo rekli da leže tela samo Srba ili barem velikom većinom Srba... pacijenata bolnice koji nisu sahranjivani, nego su jednostavno bacani preko puta u dvorište preko puta bolnice.

(Kraj video snimka)

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Gospodine Šljivančanin, sledeći snimak, molim vas da razmislite kad ga vidite o spiskovima i da li su ovi spiskovi bili dostupni vojnicima.

(Video snimak)

Novinar: Evo, svi oni poriču, svi su nevini, vi ste ovde bili. Je li to istina što oni govore?

Vojnik: Laž, ordinarna laž, to su ubice i kasapi. Lezite dole, lezite dole! S vama nemamo šta da razgovaramo.

Novinar: Naravno, svi glume nevine, niko ne priznaje da je pucao ili klao nedužne komšije. Ali za sve zločine ima očevidaca.

(Kraj video snimka)

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Gospodine Šljivančanin, to su bila četiri kratka inserta snimljena sa televizije Srbije, a ticala su se Vukovara. Ovaj poslednji snimak se odnosio na vojnika koga su pitali za sinove. Dakle taj vojnik je znao, bilo lično, bilo da je čuo od nekog - imena onih koji su se navodno borili

protiv JNA. Da li ste vi ikad čuli da su se vojnicima davali spiskovi ljudi koji su bili traženi?

SVEDOK ŠLJIVANČANIN – ODGOVOR: Gospodine Moore, ove snimke koje ste prikazali, ja sam gledajući ceo video materijal koji sam dobio ovde kad sam došao u pritvor, sve je to iz tog video materijala. I kol'ko je mene sad poznato, osim onih leševa ispred bolnice, to je dio video materijala koji se odnosi na Borovo naselje. To sam saznao ovde u ovom video materijalu i stvarno su mi poznati i užasni su, pa čak i ovaj zadnji koji je u vojničkoj uniformi sa bradicom. Znači, to je taj dio. Kod mene nikad naši vojnici gardisti nisu dobijali nikakve spiskove. Jedino, kako sam objasnio, slučaj spiskova za operativni rad organa bezbednosti za šta je služio, vojnici nisu dobijali. A onaj prvi snimak koga ste vi juče nazvali da je to vojnik Jugoslovenske narodne armije koji daje neku priču svoju, to uopšte nije vojnik Jugoslovenske narodne armije - to je starac koji ima više, preko 70 godina. I on je obukao samo jedan dio uniforme. Prema tome, ti koji su snimali, novinari, koji su radili tu propagandu za televizije, pošto ja nisam radio na televiziji, oni bi mogli više da dadnu o tome komentara i zašto su to tako radili. A ja stvarno sam te snimke vidio ovde sa TV materijala, a tada nisam to gledao na televiziji.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Da li onda mogu da zaključim da tela koja smo videli na snimku oko bolnice su bila ista ona tela za koje vi tvrdite da ste ih vi videli kada ste ušli u Vukovar i koja su vas šokirala?

SVEDOK ŠLJIVANČANIN – ODGOVOR: Gospodine Moore, sa ovog snimka sećam se, tačno tako sam vidio otprilike poređana tela. I bilo ih je i na drugoj ulici, tu je bilo više tela. Kad smo... kad sam ja prvu... prvi dan popodne došao pred vukovarsku bolnicu. Ovo mi je ostalo u sećanju i snimak prikazuje realno to kako je bilo. Ali ja nisam znao tada da li su to tela srpska ili hrvatska ili ne znam čija su.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Hvala vam puno. Sada bih želeo da vam pustim snimak koji je puštao i gospodin Lukić, ali je bio bez transkripta. Mislim da je to bio dokazni predmet 839. Mi sada imamo i transkript, za koji se nadam da će biti od pomoći. A koristimo verziju V0001411, a postoji i transkript koji je povezan sa tim dokaznim predmetom 839. Ako može sada da se podeli transkript, molim vas? Želeo bih da se sada pusti, molim vas, dokazni predmet 839, a ovo je njegov transkript.

(Video snimak)

Veselin Šljivančanin: Gospodo novinari, pošto ja većinom dajem mnogo izjava, i stalno me jurite, i stalno sam u žiži nekih interesovanja i događaja, trudimo se da u svojoj zemlji i svojoj domovini pomognemo svom svom narodu, a ujedno i spasimo i sprečimo gubitke života naših mladih vojnika. Gospodo novinari, ovo je narodna Jugoslovenska armija. Ponosan sam što se nalazim na čelu takvih vojnika i na čelu takvih starešina. Ovoj armiji je do sada nametnut rat i veliki

problemi. Mi se borimo da pomognemo svakom poštenom čoveku i građaninu ove zemlje. Mislim da ste bili svjedoci u ovom Vukovaru...

(Kraj video snimka)

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Gospodine Šljivančanin, ja sad neću puštati ceo snimak, ali transkript, a mi smo čuli i prevodioca u vezi sa tim. On je prevodio, a naš prevod je sledeći: "Ja sam veoma ponosan što sam komandant ovih vojnika i starešina". Ovo je snimljeno ispred bolnice 20., zar ne?

SVEDOK ŠLJIVANČANIN – ODGOVOR: Tačno je, snimljeno je ispred bolnice 20.

TUŽILAC MOORE: Gospodin Lukić ima prigovor.

ADVOKAT LUKIĆ: Ja sam hteo samo da se tačno, pošto imamo transkript i njegove reči - gospodin Šljivančanin je rekao da se... da je ponosan što je bio "na čelu", to je BHS, baš njegova reč, a ne komandovao.

TUŽILAC MOORE: Gospodin Lukić... Izvinjavam se.

SUDIJA PARKER: Čini mi se da imamo ovde spor oko prevoda?

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Pa, možemo li prvo da pogledamo moj prevod, a onda da vidimo prevod gospodina Lukića. Sasvim sam zadovoljan što ću da pokušam da razrešim najbolje što mogu. Da li vi prihvatate da ste rekli: "Ja sam na čelu ovih vojnika i starešina."?

SVEDOK ŠLJIVANČANIN – ODGOVOR: Vidite, gospodine Moore. Ja sam to pokušao mnogo puta da vam objasnim. Ja sam kao oficir i kao čovek, tada istupajući pred sredstvima javnog informisanja, eto, uz sebe imao neki argument da, pošto sam se i dogovorio sa pukovnikom Pavkovićem da ipak predstavljam jednog čoveka Jugoslovenske narodne armije koji priča javno u sredstvima javnog informisanja. I nisam želio novinarima da objašnjavam koje sam ja to dužnosti prošao i šta sam radio. I možda sam trenutno tada... i niti sam im objašnjavao tada da sam ja načelnik bezbednosti. Nego sam u tom zanosu, i u tom trenutku, kako sam oseć'o, oseć'o da su ti mladi ljudi i da je svakom oficiru ponos biti sa takvim mladim ljudima. I mislio sam da su svi naši vojnici, a posebno Gardijske brigade dobri ljudi, mladi, i da je ponosno vaspitavati mlade ljude. I u tom trenutku sam i rekao da sam na čelu... tih ljudi. Ne menjam ovo kako sam mislio tada. Ne želeći da sad komentarišem: " Ja sam komandant, ja komandujem, ja..." To je više neka, kako da kažem sad, predstavljanje javnosti, neka fraza, eto tako po mene, da vam najkraće opišem. Da ne pišem na kojoj sam dužnosti, da objašnjavam na kojoj sam komandnoj dužnosti.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Uz svo dužno poštovanje, gospodine Šljivančanin, čak i uz ovu povoljnu interpretaciju gospodina Lukića - da ste vi bili

"na čelu" ovih vojnika i starešina, biti "na čelu" znači biti kapetan broda, zar ne?
To upravo to znači. Biti glavni?

SVEDOK ŠLJIVANČANIN – ODGOVOR: Gospodine Moore, može tako da se tumači kako vi ka'ete, samo ja vam govorim trenutno tada moje kao... predstavnik sad Armije, istupam ispred da opovrgnem ono što je govorio gospodin Moore, na zahtev gospodina Martina Bella. I ja sam tada se osećao da predstavljam pripadnike Jugoslovenske narodne armije, da će to javnost čuti - i tako sam to rekao. Kao predstavnik te Armije koja je bila, po mene, ponosna i časna.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Na 2. strani engleske verzije, vi ponavljate ovaj komandantski element. To je negde na polovini engleske verzije. To je jedna reč: "Ja sam ovom gospodinu rekao jutros da ja komandujem ovde u svojoj domovini, u svojoj zemlji." Da bismo bili potpuno fer, sad ćemo pustiti ovaj snimak, pa ćemo da čujemo šta takođe kaže i prevodilac. Ako bi to moglo da se uradi, bio bih veoma zahvalan. Dakle, da pustimo sad ovo od početka, molim vas?

ADVOKAT LUKIĆ: Časni Sude, da možda pomognem, da učinim nespornim da na 2. stranici zaista kaže "Ja sam komandant u svojoj zemlji." Da ne gledamo ceo snimak?

SVEDOK ŠLJIVANČANIN: Ja mogu i da objasnim odma' to, ne trebamo gledat' snimak.

ADVOKAT LUKIĆ: Hteo sam da ubrzamo proceduru. Na 1. je strani drugačiji tekst.

SUDIJA PARKER: Hvala vam puno.

TUŽILAC MOORE: Hvala vama puno.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Ja vam kažem da ste vi zapravo bili ne samo *de iure* komandant u bolnici i na drugim mestima, već ste bili i *de facto* komandant. A drugo što hoću da vam kažem je da ste vi bili načelnik organa bezbednosti u zoni odgovornosti Gardijske motorizovane brigade, koja je obuhvatala ne samo teritoriju bolnice već i kasarnu, a ja vam kažem da ste jako dobro znali da ste vi bili deo strukture Operativne grupe Jug, i da je vaša zona odgovornosti uključivala i "Ovčaru". Šta vi kažete na to?

SVEDOK ŠLJIVANČANIN – ODGOVOR: Gospodine Moore, stvarno, uz sve dužno poštovanje, ja to ne prihvatam, a da vam kažem sledeće. Ovu riječ opet u... da sam ja rek'o tom čoveku, to sam mislio na gospodina Borsingera, a ima snimak šta sam ja njemu rek'o. Al' eto, izlećelo mi je tada pred novinarima, radi tog mog nesnalazjenja sa svim... sa svom tom sedmom silom, kako je mi govorimo, da sam poslije ponovio druge riječi jer nisam znao da kažem te koje sam mu rek'o o pogibiji tih mladih vojnika - desilo mi se tako od tog premora i svega ostaloga. A ja sam bio načelnik bezbednosti Gardijske motorizovane brigade, i kao stručni organ komadne... Komande te brigade po pitanju poslova državne bezbednosti,

trudio sam se da kol'ko sam god mog'o obavim svoj posao profesionalno i tačno. I ne slažem se da sam imao ikakvu ni *de iure* ni *de facto* komandnu funkciju, nego piše u pravilima i propisima šta sam bio. A i u mom personalnom dokum... u mojim personalnim dokumentima imate tačne informacije na kojim dužnostima i šta sam ja bio, i šta sam radio. To je moj stav.

TUŽILAC MOORE: Ja nemam više pitanja za vas, gospodine Šljivančanin. Hvala.

SUDIJA PARKER: Hvala vam, gospodine Moore. Jasno je da sada moramo da završimo sa radom za danas, i da nastavimo sutra gospodine Lukiću.

TUŽILAC MOORE: Časni Sude, mogu li samo da obradim jedno malo pitanje? Nisam uložio zahtev da se uvrsti u dokazni materijal ovaj video zapis koji sam ja nazvao "Video zapis o propagandnoj delatnosti"?

SUDIJA PARKER: Četiri video snimka će se usvojiti kao jedan dokazni predmet.

TUŽILAC MOORE: Puno vam hvala.

sekretar: Časni Sude, četiri video snimka će biti dokazni predmet 850.

SUDIJA PARKER: Hvala vam.. Nastavljamo sutra u 10.00 časova. Hteo bih da se zahvalim onima koji pomažu Sudu, naročito prevodiocima zbog toga što smo danas imali malo neuobičajeni raspored, pokušavali smo da ne prekidamo iskaz, jer sam mislio da se bližimo kraju unakrsnog ispitivanja tokom druge sednice, i zato smo produžili rad. Sa ovim rečima zahvalnosti, prekidamo sada sa radom i nastavljamo sutra u 10.00 časova.

